

Paastotriodion

Suuren paaston 6.viikko

arkipäivien vaihtuvat tekstit

(lyhennetty versio)

(tätä tekstiä ei voi käyttää jumalanpalveluksessa ilman piispan lupaa)

www.ortodoksi.net

Romanos Pyrrö, TM

22.2.2009

Sunnuntai-ilta

Ehtoopalvelus

pyhittäjä Maria Egyptiläisen sunnuntaina

Avuksihuutostikiirat

1.säv.

Sinä, oi, Kristus, annoit ihmisille kuolemattomuuden ja valistuksen rikkaudeksi, | kun tulit köyhäksi. | Tee hyveelliseksi minutkin, | joka olen hekumissa köyhtynyt, | saata minut köyhän Lasaruksen kanssa yhteen, | ja päästä minut rikkaan miehen rangaistuksesta, || ja minua uhkaavasta helvetistä.

Olen, oi, Herra, hankkinut pahuuden hirveän rikkauden, | rakastanut nautintoa ja nauttinut elämän hekumaa, | ja tullut helvetin tuleen tuomittavaksi, | kun olen ylenkatsonut nälkäisen järkeni, | joka on maannut jumalallisten tekojen portilla Lasaruksen tavoin. || Ole, oi, Valtias, minulle armollinen.

Laulakaamme, uskovaiset, Herralle halukkaasti | palmusunnuntain esijuhlan veisua | alettuamme puhtaan paaston kuudennen viikon, | sillä hän tulee kunniassansa ja jumaluuden voimassa Jerusalemiin | kuolettamaan kuoleman. | Valmistautukaamme siis jumalisesti voiton merkein, hyveitten oksin, | huutamaan kaiken Luojalle: || ”Hoosianna.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ohjaa, oi, Maria, viaton ja kaiken järjen ylittävä | puhtauden kantaja, | minut, joka olen monien syntien vallitsema ja ahdistettu, | suureen katumukseen kaikki voimallisella suojeluksellasi, || sillä sinä voit sen kaikkivoivan äitinä.

Suuri prokimeni

Sinä annat | perinnön niille, | jotka sinun nimeäsi || pelkäävät.

Virrelmästikiirat

1.säv.

Ihmeellinen on Vapahtajan ihmisrakkaus meitä kohtaan, | sillä tuntiessaan tulevan niin kuin nykyisen, | hän antoi meille esimerkiksi Lasaruksen, | ja rikkaan miehen elämän. | Karttakaamme toisen kovuutta ja ihmisvihaa | molempien loppu silmiemme edessä, | mutta pyrkikäämme toisen kärsivällisyyteen ja pitkämielisyyteen, | että saisimme hänen kanssansa | Aabrahamin helmassa nauttien huutaa: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra, vanhurskas tuomari.”

Anna meille rauhasi, oi, Herra, | kaikkien pyhien ja Jumalansynnyttäjän esirukousten kautta, | ja armahda meitä, || oi, ainoa laupias.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pelasta, oi, taivaallisten joukkojen riemu, | maanpäällisten ihmisten vahva suoja, | puhdas Neitsyt, | meidät, jotka sinuun turvaamme, | sillä sinuun, oi, Jumalansynnyttäjä, || olemme panneet toivomme Jumalan jälkeen.

Maanantaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Laulakaamme Kristukselle palmusunnuntain esijuhlan veisua päästyämme paaston kuudenteen viikkoon, sillä hän tulee istumaan aasin varsalla tähtemme, että alistaisi kuninkaana järjettömät kansat Isälle. Valmistakaamme hänelle hyveitten oksia, että saisimme iloiten nähdä hänen ylösnousemuksensakin.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ojenna jumalalliset kätesi, oi, pyhä Neitsyt, joilla kannoit hyvydessään lihaksi tullutta Luojaa, ja rukoile, että hän lunastaisi meidät kiusauksista, himoista ja vaaroista, kun ylistämme sinua, ja huudamme halukkaasti: ”Kunnia olkoon sinut asunnokseen ottaneelle, kunnia sinusta ilmestyneelle, kunnia hänelle, joka on synnytyksesi kautta meidät vapahtanut.”

Kanoni

1.säv.

1.irmossi

Veisatkaamme voittoveisu Jumalalle, | joka auttoi Moosesta Egyptissä, | ja hukutti hänen kauttansa faaraan kaikkine sotajoukkoineen, || sillä hän on ylistetty.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lähestykäämme, oi, uskavaiset, palmunlehvien juhlaa, ja viettäkäämme sen kirkasta esijuhlaa jo tänään, että saisimme nähdä elämää kantavat kärsimykset.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kristus tulee, ja saapuu Jerusalemiin istuen kuninkaan tavoin aasin varsalla, että alistaisi järjettömät kansat Isän ikeeseen.

Kunnia ...

Pelasta, oi, jumaluudessa yksi kolmipersonainen ykseys, syntymätön Isä, Jumala, ainosyntyinen Poika ja ainoa Pyhä Henki, yhtenä hallitseva valta, meidät.

Nyt ... Amen.

Sinusta, oi, Jumalansynnyttäjä, Maria, avioon käymätön ja aviota tuntematon, puhutaan suuria kaikkialla, sillä synnytit lihassa kaikkien Luojan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katso, Kristus on tullut Beetfageen. Iloitse, Betania, Lasaruksen kotipaikka, sillä hän näyttää sinussa suuren ihmeen herättäessään Lasaruksen kuolleista.

8.irmossi

Edes kannamme sinulle ruumiittomien ylistystä, | niin kuin nuorukaiset pätsissä, | ja lausumme veisaten: || ”Kiittäkää, oi, kaikki Herran teot, Herra.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasaruksen henkiin herättämisen esiportti on auki, sillä Kristus tulee herättämään kuolleen kuten nukkuvan, ja kukistamaan elämällä kuoleman.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kerskauksesi, oi, Betania, on suuri, sillä sait pitää vieraanasi Luojaa ja huutaa: ”Kiittäkää, oi, kaikki Herran teot, Herra.”

Me kiitämme Herra, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Sinä olet yliluonnollinen, kolminkertainen ykseys. Sinä olet yksi, vaikka jakaannutkin persoonien muodossa. Kunnioittakaamme Isää, Poikaa ja jumalallista Henkeä.

Nyt ... Amen.

Lausumme enkelin kanssa sinulle, oi, ylistetty Neitsyt: "Iloitse, sillä saatoit maailmaan ilon, maailman Vapahtajan. Rukoile häntä kaikkien puolesta."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Edes kannamme sinulle ruumiittomien ylistystä, kuten nuorukaiset pätsissä, oi, Kristus, ja lausumme veisaten: "Kiittäkää, oi, kaikki Herran teot, Herra."

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herra, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Edes kannamme sinulle ruumiittomien ylistystä, | niin kuin nuorukaiset pätsissä, | ja lausumme veisaten: || "Kiittäkää, oi, kaikki Herran teot, Herra."

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistämme veisuin sinua, | oi, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt, | profetta Hesekielin näkemä portti, || josta ei kulkenut kukaan muu kuin Jumala.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tänään Jordanin toisella puolella olevalle Kristukselle kerrotaan Lasaruksen sairaudesta, ja hän sanoo ennalta tietäjänä: "Tämä sairaus ei ole kuolemaksi."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Valmistaudu, Betania, kaunista jumalalliset sisäänkäyntisi, avarra pihasi, sillä Valtias tulee apostoleineen tekemään kasvattisi eläväksi.

Kunnia ...

Kuusisiipisten sotajoukko kunnioittaa sinua, oi, kolmipersonainen ykseys ja jakamaton olemus. Niin mekin, ihmiskunta, ylistämme sinua.

Nyt ... Amen.

Kaikki profeetat ovat ennustaneet sinusta, oi, Jumalanäiti; yksi pyhänä porttina, toinen valon pilvenä, kolmas pyhänä vuorena. Mekin saarnaamme sinusta kunniakkaana valtaistuimena.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Valmistautukaamme kohtaamaan Kristus hyvien tekojen oksin ja puhtauden palmunlehvin, kun hän saapuu Jerusalemiin Jumalanamme.

Katabasi

Ylistäkäämme, uskavaiset, Neitsyttä, | elämän lähdeä, | kultaista lampunjalkaa, | elävää temppeleä, | puhdasta häämajaa ja taivasta, || ja maata korkeampaa Jumalansynnyttäjää.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

5.säv.

Älä, oi, Kristus Jumala, | tuomitse minua helvetin tuleen, kuten rikkaan miehen Lasaruksen tähden, | vaan anna minullekin ihmisrakkautesi pisara, | kun itkien rukoilen, || ja armahda minua.

Siunattu on taivasten kuninkaan sotajoukko, | sillä voittajat riensivät tavoittamaan enkelarvoa ylenkatsoen ruumiinsa, | vaikka olivatkin maasta syntyneitä, | ja tulivat kärsimysten kautta otollisiksi ruumiittomien kunniaan. || Lähetä meille suuri armosi heidän rukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyydämme, oi, armoitettu: | ”Tule välittäjäksemme rukouksissasi, | ja ano sieluillemme suurta laupeutta || ja monien rikkomustemme armahdusta.”

Profetian tropari

Tämä, oi, Jumala, on peljättävä päivä, jonka iltaan emme rohjenneet toivoa pääsevämme, mutta jonka soit meidän ihmisiä rakastavana tämän nähdä. Kunnia sinulle, oi, Pyhä Kolminaisuus.

Prokimeni

Iloitkoon niiden sydän, || jotka etsivät Herraa.

Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä.

Parimia

Jes.48:17–49:4

Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, joka lunastaa sinut vapaaksi: – Minä olen Herra, sinun Jumalasi, minä opetan sinulle, mikä on sinulle hyväksi, minä opastan sinua tielläsi. Kunpa kuulisit minun käskyjäni. Silloin sinun onnesi olisi runsas kuin virta, sinulle tuleva siunaus loputon kuin meren aallot, ja sinun lapsesi olisivat lukuisat kuin rannan hiekka, sinun jälkeläisesi lukemattomat kuin hiekan jyvät. Sinun nimesi ei koskaan häviäisi, ei sitä pyyhittäisi pois minun silmieni edestä. Lähtekää Babyloniasta, rientäkää kotiin kaldealaisten maasta. Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: ”Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi.” Eivät he janoa kärsineet, kun hän vei heidät autiomaahan: veden hän sai vuotamaan kalliosta heille, hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat. – Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra. Kuulkaa minua, kaukaiset rannat, kuunnelkaa, kansakunnat, jotka asutte etäällä. Jo ennen syntymääni Herra kutsui minut. Kun vielä olin äitini kohdussa, hän antoi minulle nimen. Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan, kätensä varjoon hän minut kätki, hän teroitti minut kuin nuolen, viineensä hän minut talletti. Hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun palvelijani, Israel, sinussa minä osoitan kirkkauteni.” Minä sanoin: ”Turhan takia olen itseni uuvuttanut, tyhjään olen haaskannut voimani. Mutta onhan oikeuteni Herran kädessä, palkkani Jumalan huomassa.”

Prokimeni

Kiitetty olkoon Herra, || Israelin Jumala.

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä.

Maanantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

6.säv.

Voimani on heikentynyt | ja minä, kurja, makaan alati kevytmielisyyden vuoteella | elämän monien rikkomusten ja hekumain johdosta, | mutta huudan, oi, Valtias: | ”Tule luokseni, oi, säälivä Vapahtaja, | ja anna minulle terveys ja armo. | Älä hylkää minua, | etten nukkuisi kuolemaan | ja vihollinen iloitsisi minun tuhostani, || sillä se yrittää painaa minut tuonelan hirveisiin syövereihin.”

Nautiskelen mielettömyydessä hekumiin ja himoihin uponneena | armottoman rikkaan miehen kaltaisena. | Sivuutan järkeni tunnottomasti, | vaikka aina näenkin sen katumuksen portilla | Lasaruksen tavoin makaavana, oi, Herra, | kun se himojen tähden on nälässä, | sairaana ja haavaisena. | Niinpä olenkin ansainnut helvetin tulen tuomion, | mutta lunasta minut siitä, || oi, ainoa, armorikas Valtias.

5.säv.

Sinä, oi, Herra, ennustit, ettei Lasaruksen sairaus ole kuolemaksi, | vaan kunniaksi sinulle, Jumalallemme, | kun olit lihallisesti Jordanin toisella puolella. | Kunnia olkoon suurille teoillesi ja kaikkivaltiudellesi, | sillä kukistit kuoleman suuren armosi tähden, || oi, ihmisiä rakastava.

Kunnia ... nyt ... Amen. (6.säv.)

Kauna on vihan vertauskuva, | ja suuttumus vihan ilmaus. | Niiden vuoksi sääliävän suun oudot herjat versovat häpeämättä, | tehden herjaajan syypääksi kadotuksen tuleen, kuten on kirjoitettu. | Valvo sen tähden, oi, sielu, | pakene katkeraa suuttumusta, | vihaa, kiukkua ja herjaa | ja kaikkea hyljättävää elämäntapaa | huutaen Jumalansynnyttäjälle: || ”Pelasta minut, oi, valtiatar.”

Illan prokimeni

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, || sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

Niin sanokoot Herran lunastetut.

I parimia

1.Moos.27:1–41

Kun lisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää nähnyt, hän kutsui luokseen vanhemman poikansa Esaun ja sanoi hänelle: "Poikani." Esau vastasi: "Mitä, isä?" lisak sanoi: "Minä olen tullut vanhaksi ja saatan pian kuolla. Ota nyt varusteesi, nuoliviinesi ja jousesi, ja lähde metsästämään minulle riistaa. Laita siitä herkkuruokaa, sellaista josta minä pidän, ja tuo sitä minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut ennen kuin kuolen." Mutta Rebekka kuunteli, kun lisak puhui pojalleen Esaulle. Kun Esau oli lähtenyt metsästämään riistaa isäänsä varten, Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: "Minä kuulin äsken, että isäsi sanoi veljellesi Esaulle: Tuo minulle riistaa ja valmista minulle herkkuruokaa, jotta voisin siunata sinut Herran nimessä ennen kuin kuolen. Nyt, poikani, tottele minua ja tee niin kuin minä käsken. Hae minulle laumasta kaksi hyvää nuorta vuohta, niin minä teen niistä isäsi mieliruokaa. Vie sinä se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen kuolemaansa." Jaakob sanoi silloin äidilleen: "Mutta veljeni Esau on karvainen ja minun ihoni on sileä. Entä jos isä tunnustelee minua? Silloin hän pitää minua petkuttajana, ja minä saan osakseni kirouksen enkä siunausta." Hänen äitinsä sanoi: "Jos niin käy, poikani, kohdatkoon se kirous minua. Tee nyt vain niin kuin minä sanon ja mene hakemaan ne vuoheet." Jaakob haki vuoheet äidilleen, ja tämä valmisti niistä lisakin mieliruokaa. Sitten Rebekka otti vanhemman poikansa Esaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki nuoremman poikansa Jaakobin niihin. Vuohien nahoilla hän peitti Jaakobin kädet sekä hänen paljaan kaulansa ja niskansa. Sitten hän antoi herkut ja leipomansa leivän Jaakobin käteen. Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: "Isä." lisak vastasi: "Niin, poika, kuka sinä olet?" Jaakob sanoi isälleen: "Minä olen sinun esikoisesi Esau. Olen tehnyt niin kuin käskit. Nouse istumaan ja syö minun riistaani, ja siunaa sitten minut." lisak kysyi: "Miten löysit saaliin näin pian, poikani?" Jaakob vastasi: "Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen tielleni." lisak sanoi: "Tulehan lähemmäksi, poikani, niin minä tunnustelen, oletko sinä Esau vai et." Jaakob meni isänsä luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet." Eikä lisak tuntenut Jaakobia, sillä tämän kädet olivat

karvaiset kuten Esaun, ja hän siunasi Jaakobin. Lisä kysyi vielä: "Oletko sinä todella poikani Esau?" Jaakob vastasi: "Olen." Silloin lisä sanoi: "Tuo ruoka tänne, niin että saan syödä poikani tuomaa riistaa. Sen jälkeen siunaan sinut." Jaakob tarjosi hänelle ruokaa ja viiniä, ja hän söi ja joi. Sitten lisä sanoi: "Tule tänne ja suutele minua, poikani." Jaakob meni hänen luokseen ja suuteli häntä, ja lisä tunsu hänen vaatteidensa hajun ja siunasi hänet sanoen: – Poikani tuoksu on kuin maan tuoksu, maan, jonka Herra on siunannut. Jumala suokoon sinulle taivaan kastetta ja maan rehevyyttä, viljaa ja viiniä runsain määrin. Kansat palvelkoot sinua ja kansakunnat kumartakoot sinua. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottuja olkoot ne, jotka sinua kiroavat, ja siunattuja ne, jotka sinua siunaavat. Lisä oli ehtinyt siunata Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä luota, kun Esau palasi metsästä. Hänkin laittoi herkkuruokaa, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: "Nouse, isä, syömään poikasi tuomaa riistaa, että sitten voisit siunata minut." Hänen isänsä lisä kysyi: "Kuka sinä olet?" Esau vastasi: "Minä olen poikasi Esau, sinun esikoisesi." Silloin lisä säikähti kovin ja kysyi: "Kuka se sitten oli, joka kävi metsästäessä ja toi minulle riistaa? Minä söin jo ennen sinun tuloasi ja siunasin hänet, ja se siunaus pysyy." Kun Esau kuuli isänsä sanat, hän alkoi äänekkäästi itkeä ja valittaa ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isä." Silloin lisä sanoi: "Veljesi tuli kavalasti ja vei sinulta siunauksen." Esau sanoi: "Ei häntä suotta Jaakobiksi sanota. Hän on pettänyt minut kahteen kertaan: hän vei jo esikoisuuteni, ja nyt hän riisti minulta siunauksenkin." Esau kysyi vielä: "Eikö sinulle jäänyt mitään siunausta minua varten?" Lisä vastasi: "Minä asetin hänet sinun herraksesi, annoin hänelle palvelijoiksi kaikki hänen veljensä ja varustin hänet viljalla ja viinillä. Mitä minä voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?" Silloin Esau sanoi isälleen: "Yksikö siunaus sinulla vain on, isä? Siunaa, isä, minutkin." Ja Esau itki katkerasti. Hänen isänsä lisä sanoi hänelle: – Kaukana on sinun asuinsijasi oleva rehevistä maista, vailla taivaan kastetta. Sinä olet elävä miekkasi varassa ja palveleva veljeäsi. Mutta kun sinä kerran riistädyt irti, silloin karistat hänen ikeensä niskastasi. Esau kantoi Jaakobille kaunaa siitä, että Jaakob oli saanut isän siunauksen, ja hän ajatteli: "Pian tulee aika, jolloin suremme isän kuolemaa. Sitten minä tapaan Jaakobin."

Prokimeni

Korota itsesi yli taivasten, || oi, Jumala.

Sydämeni on valmis, oi, Jumala.

II parimia

Sananl.19:16–25

Joka käskyt pitää, saa henkensä pitää, mutta kuolemaan kulkee, joka ei tietään tarkkaa. Joka köyhää armahtaa, lainaa Herralle, ja Herra maksaa takaisin hyvän teon. Kurita poikaasi, kun vielä on toivoa, varo sentään hengiltä hakkaamasta. Kiivas mies hankkii äkkiä rangaistuksen. Jos yrität apuun, vain pahennat asiaa. Kuule neuvoja, ota kuritus varteen, että olisit vastedes viisaampi. Ihminen kaavailee monenlaista, mutta kaikki käy Herran tahdon mukaan. Uskollisuus on ihmisessä arvokkainta, parempi on köyhä kuin petollinen. Herran pelko turvaa elämäsi: nukut tynesti, säikkymättä pahaa. Laiska pistää kätensä ruokavatiin, mutta suuhun saakka käsi ei nouse. Lyö rehentelijää, se on tyhmille opiksi, ojenna viisasta, ja hänen viisautensa kasvaa.

Virrelmästäkiirat

4.säv.

Vapauta, oi, Vapahtaja, meidät sielua vahingoittavasta yltäkylläisyydestä,
| ja lue meidät yhteen köyhän Lasaruksen kanssa Aabrahamin
helmassa, | sillä tulit säälivänä ja ihmisiä rakastavana, | armollisena
Jumalana, tähtemme köyhäksi, || ja saatoit meidät jälleen turmeluksesta
turmeluksettomuuteen.

Ota, oi, ihmisiä rakastava, | joka otit vastaan pyhien marttyyrien
kärsivällisyyden, | meiltäkin vastaan ylistysveisu, | ja anna meille suuri
armo || heidän rukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Päästä meidät hädästä, | oi, Kristuksen, Jumalan, äiti, | joka synnytit
kaikkien Luojan, | että aina huutaisimme sinulle: || ”Iloitse, oi,
sielujemme puolustus.”

Tiistaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katismatroparit

Herra, armahda. (3)

Lasarus sairastaa eilen ja tänään, ja sukulaiset ilmoittavat sen Kristukselle. Valmistaudu, Betania, ottamaan iloiten vieraaksesi Valtias ja kuningas, ja huutamaan kanssamme: "Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Kiiruhda, oi, Jumalan ylen pyhä äiti, kristittyjen muuri, ja pelasta kansasi, joka alati huutaa hartaasti: "Taistele häpeällisiä ja vietteleviä ajatuksia vastaan, että huutaisimme: 'Iloitse, oi, ainainen Neitsyt.'"

Kanoni

5.säv.

2.irmossi

Katsokaa, katsokaa, | olen Jumala, | joka olen vapaasta tahdostani ihmiseksi tullut || pelastaakseni käärmeen petoksesta rikkomukseen langenneen Aadamin.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katsokaa, olen Jumala, joka Jordanin toisella puolella ollessani kuulin, että Lasarus sairastaa, ja sanoin, että joskin hän kuolee, niin se tapahtuu minun kunniakseni.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasaruksen valittavat sisaret ilmoittivat kärsimyksensä sinulle, oi, kaiken tuntija, mutta viivyttelit vähän, että tekisit ihmeen, ja osoittaisit opetuslapsillesi peljättävän teon.

Kunnia ...

Enkelten joukot ja koko ihmisluonto ylistävät sinua, oi, yhtenä hallitseva, kolmipersoonainen ykseys, aikakausien Herra ja kuningas, Isä, Poika ja Pyhä Henki.

Nyt ... Amen.

Kuka ei ihmettelisi nähdessään, kuinka Luoja loi sinussa, oi, Neitsyt, langenneen Aadamin uudelleen, kun hän muuttumattomana sanomattomassa yhdistymisessä syntyi sinusta lihaan pelastukseemme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Valmistaudu nyt, Betania, ottamaan riemuiten vastaan kaikkien kuningas, sillä hän tulee luoksesi näyttääkseen, miten Lasarus palaa turmeluksesta elämään.

8.irmossi

Hurskaat nuorukaisesi, oi, Kristus, | veisasivat pätsissä | kiitosvirttä: || ”Kiittäkää, oi, Herran teot, HERRAA.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Iloitse, oi, Betania, Lasaruksen kotipaikka, sillä Kristus tekee suuren teon tullen luoksesi, ja antaa Lasarukselle elämän.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasarus sairastaa, että sinä, oi, Jumalan Poika, osoittaisit hänessä kunniasi, ja kaikki teot kiittävät lakkaamatta veisuin sinua, HERRAA.

Me kiitämme HERRAA, ISÄÄ, POIKAA ja PYHÄÄ HENKEÄ.

Ylistämme veisuin pyhää Kolminaisuutta Isässä, Pojassa ja Hengessä, ja laulamme: ”Kiittäkää, oi, Herran teot, HERRAA.”

Nyt ... Amen.

Ylistämme veisuin sanomatonta synnytystäsi, oi, puhdas, ja kiitämme ja ylistämme lakkaamatta veisuin HERRAA kunnioittaen häntä Jumalana.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Huudamme nyt valmistaen hyveen oksia Kristuksen vastaanottamiseksi:
”Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra.”

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herra, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Hurskaat nuorukaisesi, oi, Kristus, | veisasivat pätsissä | kiitosvirttä: || ”Kiittäkää, oi, Herran teot, Herra.”

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Riemuitse Jesaja, | sillä Neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti Pojan, Immanuelin, Jumalihmisen. | Hänen nimensä on koitto, || ja kunnioittaen häntä me Neitsyttä autuaaksi ylistämme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Valmistaudu, oi, viisas Lasarus, kuolleen hautaamiseen, sillä huomenna sinä kuolet, ja jätät elämän. Katso hautaa, johon joudut asumaan. Mutta Kristus tekee sinut taas eläväksi, ja nostaa ylös neljäntenä päivänä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Karkeloi, oi, Betania, sillä Kristus tulee luoksesi, ja toteuttaa sinussa suuren ja peljättävän ihmeen, kun hän sitoo kuoleman, ja nostaa kaikkien Jumalana ylös kuolleen Lasaruksen, joka ylistää Luojaa.

Kunnia ...

Ylistän veisuin sinua, oi, yhdessä olennessa oleva aluton Kolminaisuus, puhdas, elämää hallitseva, jakamaton ykseys, syntymätön Isä, syntynyt Sana ja Poika ja Pyhä Henki. Pelasta meidät, jotka veisaamme ylistystäsi.

Nyt ... Amen.

Synnytyksesi, oi, Jumalanäiti, on ymmärryksen ylittävä, sillä sikiäminen tapahtui sinussa miehettä, olit raskaana neitseellisesti, ja hän, joka syntyi, on Jumala. Ylistämme autuaaksi sinua, oi, Neitsyt, häntä kunnioittaen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, valmistautukaamme käymään Herraa vastaan kantaen hyveitten palmunlehviä. Ottakaamme hänet vastaan sielussamme, ikään kuin Jerusalemin kaupungissa, kumartaen ja veisuin ylistäen häntä.

Katabasi

Riemuitse, Jesaja, | sillä Neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti Pojan, Immanuelin, Jumalihmisen. | Hänen nimensä on koitto, || ja kunnioittaen häntä me Neitsyttä autuaaksi ylistämme.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

5.säv.

Olet, oi, sielu, rikkomuksiin liukastunut, | ja synnin kahleitten sitoma. | Miksi olet kevytmielinen? | Miksi olet välinpitämätön? | Pakene aina Lootin tavoin | Sodomian ja Gomorran suurta siveettömyyttä. | Älä käänny takaisin, | ettet tulisi suolapatsaan kaltaiseksi. | Pelastaudu hyveitten vuorelle. | Karta aina säälimätöntä, rikasta miestä, | armottomuuden poltetta. | Käy Aabrahamin helmaan, kuten Lasarus, | ja huuda nöyrämielisesti: | ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra, || toivoni ja turvani.”

Voittajasi, oi, Herra, ottivat enkelten joukot esimerkiksiensä, | ja kestivät kärsivällisinä kidutukset ruumiittomien tavoin, | ainoana ajatuksenaan toivo luvattujen hyvyyksien nauttimisesta. | Lahjoita, oi, Kristus, Jumalamme, | maailmallesi rauha, ja sieluillemme suuri armo, || heidän esirukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyydämme sinulta, oi, Jumalanäiti: || ”Rukoile, oi, siunattu, meille pelastusta.”

Profetian tropari

Olet antanut sinut synnyttäneen Neitseen kaupungillemme kukistumattomaksi muuriksi. Rukoilemme: ”Päästä, oi, Vapahtaja, sielumme meitä piirittävästä pahasta hänen kauttansa.”

Prokimeni

Auta minua, oi, Herra, || Jumalani.

Älä, oi, Jumala, ylistykseni, ole vaiti.

Parimia

Jes.49:6–10

Näin sanoo Herra: – Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloon jääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka. Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, kansansa lunastaja, tälle kaikkien halveksimalle, muukalaisten inhoamalle, itsevaltiaitten orjalle: – Kuninkaat saavat vielä nähdä. He nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan edessäsi. Herran tahdosta näin tapahtuu, hänen, joka on uskollinen, Israelin Pyhän, hänen, joka on sinut valinnut. Näin sanoo Herra: – Armon hetkellä minä vastaan sinulle, pelastuksen päivänä minä autan sinua. Minä olen luonut sinut toteuttamaan sen liiton, jonka tein tämän kansan kanssa, jotta saattaisit ennalleen maan, jotta uudelleen jakaisit autioituneet perintömaat, jotta sanoisit vangituille: ”Lähtekää”, ja pimeydessä viruville: ”Tulkaa valoon”. Tallatuilta teiltäkin he löytävät ravintonsa, paljas kalliorinne on heille laidunmaa. Eivät he näe nälkää, ei heidän tule jano, ei heitä ahdistaa helle eikä auringon polte, sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, joka vie heidät lähteiden ääreen.

Prokimeni

Sinä olet pappi iankaikkisesti, || Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Herra sanoi Herralleni: ”Istu oikealle puolelleni.”

Tiistai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

2.säv.

Himokas sydämeni on hirveästi painunut välinpitämättömyyden hautaan | pahan kaikkien hyökkäysten heikentämänä, | ja tunnottomuuden kivi peittää sen. | Sinä, oi, Vapahtaja, teit eläviksi kaikki tuonelassa olevat | elämää kantavan ristisi puun kautta. | Nosta minutkin ylös, | ja tee minut eläväksi, || jotta ylistäisin Jumaluuttasi peläten.

Olen aina halannut turmelevien himojen rikkautta, pahan avustuksella, | omaatuntoa vailla, | ja olen turhanaikaisesti iloinnut, | mutta olen ylenkatsonut järkeni kuten toisen Lasaruksen, | joka huokaa, ja kaipaa nälkäisenä jumalallista ravintoa. | Päästä, oi, Sana, laupeudessasi minut uhkaavasta tulesta, || että ylistäisin sinua, oi, ihmisiä rakastava.

3.säv.

Lasarus on tänään kuollut, | ja Betania valittaa häntä, | mutta sinä, oi, Vapahtajamme, | nostat hänet kuolleista. | Todistat ystäväsi kautta | peljättävästä ylösnousemisestasi, | tuonelan kuolettamisesta, | ja Aadamin elämästä. || Siksi ylistämme sinua veisuin.

Kunnia ... nyt ... Amen. (2.säv.)

Sinä, oi, puhdas, valitit valitusvirsin ja huusit, | kun näit puulla kypsän rypäleen, | jonka olit viljelemättä kantanut kohdussasi: | ”Vuodata, oi, Lapseni, puhdasta rypälemehua, | jotta poistettaisiin kaikki himojen huuma, | ja osoita, oi, hyväntekijä, laupeutesi, || minun, sinut synnyttäneen, kautta.”

Illan prokimeni

Herran pelko || on viisauden alku.

Kiitän Herraa kaikesta sydämestäni.

I parimia

1.Moos.31:3–16

Herra sanoi Jaakobille: ”Palaa isiesi maahan ja synnyinseudullesi. Minä olen sinun kanssasi.” Jaakob kutsutti Raakelin ja Lean luokseen laidunmaalle, missä hän paimensi lampaitaan ja vuohiaan, ja sanoi heille: ”Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän enää ole minulle yhtä suopea kuin ennen, mutta minun isäni Jumala on aina ollut kanssani. Tehän tiedätte, että minä olen parhaani mukaan palvelut isäänne, hän sen sijaan on petkuttanut minua ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole antanut hänen tuottaa minulle vahinkoa.” ”Jos isänne sanoi: Täplikkäät saavat olla palkkasi, silloin kaikki lampaat ja vuohet synnyttivät täplikkäitä, ja jos hän sanoi: Juovikkaat saavat olla palkkasi, niin kaikki eläimet synnyttivät juovikkaita. Jumala otti karjan pois isältänne ja antoi sen minulle. Lampaiden ja vuohtien kiima-aikana minä näin unessa juovikkaiden, täplikkäiden ja laikukkaiden urosten astuvan lampaita ja vuohtia. Jumalan enkeli sanoi minulle siinä unessa: Jaakob. Ja minä sanoin: Tässä olen.” Hän sanoi: Näetkö, kaikki urokset, jotka astuvat lampaita ja vuohtia, ovat juovikkaita, täplikkäitä ja laikukkaita, sillä minä olen nähnyt, miten Laban sinua kohtelee. Minä olen Jumala, joka ilmestyin sinulle Betelissä, missä sinä voitelit öljyllä patsaan ja teit minulle uhrilupauksen. Lähde nyt pois tästä maasta ja palaa synnyinseudullesi.” Silloin Raakel ja Lea vastasivat hänelle: ”Meillä ei ole isämme luona enää mitään perintöosaa jäljellä. Hänhän kohteli meitä kuin orjia, sillä hän myi meidät ja vielä söi suuhunsa sen hinnan, jonka oli meistä saanut. Koko se rikkaus, jonka Jumala on ottanut pois meidän isältämme, kuuluu meille ja lapsillemme. Tee siis nyt niin kuin Jumala on käskennyt sinun tehdä.”

Prokimeni

Armollinen, || laupias ja vanhurskas.

Autuas se mies, joka Herraa pelkää.

II parimia

Sananl.21:3–21

Noudata oikeutta ja vanhurskautta, se on Herralle enemmän kuin teurasuhri. Ylpeät silmät, pöyhkeä sydän – jumalattoman lyhdyt synnin tiellä. Utteruus ja harkinta tuo menestyksen, turha kiire vie köyhyyteen. Joka kokoaa omaisuutta valheen keinoin, se tuulta tavoittaa ja tuhonsa löytää. Omaan pahuuteensa jumalaton kaatuu, kun hän hylkää sen, mikä on oikein. Syyllisen tie on mutkainen, kunnan ihminen on teoissaan suora. Parempi katolla taivasalla kuin talossa toraisan vaimon kanssa. Jumalaton himoitsee pahaa, lähimpiäänkään hän ei säästä. Rankaise rehentelijää, se on kokemattomille opiksi, opeta viisasta, ja hänen tietonsa kasvaa. Oikein tekee oikeamielinen jumalattomille, hän syöksee tuhoon koko joukkion. Joka sulkee korvansa köyhän pyynnöltä, joutuu itse pyytämään saamatta vastausta. Salaa annettu lahja lepyttää vihan, poveen kätkeyty lahjus kiivaankin kiukun. Oikea teko on oikeamielisen ilo mutta väärämielisen kauhistus. Joka eksyy ymmärryksen tieltä, päättyy lopulta varjojen maahan. Ilonpitäjää odottavat ankeat ajat, juomari ja syömäri ei rikastu. Jumalattoman ja hurskaan osat vaihtuvat: petollinen joutuu uskollisen lunnaaksi. Parempi asua autiomaassa kuin pahansisuisen vaimon kanssa. Viisaalla on varastossa kalleuksia ja herkkuja, tyhmä panee kaiken menemään. Joka pyrkii oikeuteen ja laupeuteen, saa elämän, kunnian ja vanhurskauden.

Virrelmästikiirat

1.säv.

Sinä, oi, sieluni, häpäisit asemasi, | vaikka keisarillinen purppura ja katoamattomuuden kangas oli kaunistuksenasasi. | Teit rikkauden ja nautinnon synniksi, | ja ylenkatsoit oman lajisi korskeudessaasi, | kuten rikas mies köyhän Lasaruksen. | Mutta tule hengessä köyhäksi, ja huuda Herralle, | joka tuli köyhäksi tähtesi, | ettet joutuisi tämän kanssa kadotukseen: | ”Sinä, oi, Kristus, pukeuduit ennen ristiä pilkkapurppuraan, | ja sinut naulittiin alastomana ristille tähteni. | Pelasta minut iankaikkisesta häpeästä || valtakuntasi vaattein.”

Oi, hyvää kauppaanne, oi, pyhät, | sillä annoitte verta, ja saitte periä taivaallista, | ja hetken kiusattuina saatte iankaikkisesti iloita. | Kauppanne on totisesti hyvä. | Sillä saitte katoamattoman | jättäen katoavaisen, | ja ylistätte lakkaamatta yksiolennollista Kolminaisuutta veisuin || enkelten kanssa karkeloiden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Neitsyt sanoi nähdessään Kristuksen puulla riippumassa: | "Miekka on lävistänyt sydämeni, oi, Poikani, | ja tuottaa minulle tuskaa, | kuten Simeon kerran minulle ennusti. | Mutta rukoilen: | 'Nouse ylös, oi, kuolematon Herra, || ja anna kunnia äidillesi ja palvelijattarellesi."

Keskiviikkoamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistmatroparit

Herra, armahda. (3)

Tänään Lasarus haudataan kuolleena, ja hänen sisarensa veisaavat valitusvirttä. Ennustit ennalta tietävänä Jumalana kärsimyksestä, kun sanoit opetuslapsillesi: "Lasarus on nukahtanut, mutta nyt menen nostamaan ylös hänet, jonka olen luonut." Siksi huudamme sinulle: "Kunnia olkoon väkevyytesi voimalle."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Aviota tuntematon puhdas äitisi, oi, Kristus, valitti äidillisesti, ja sanoi, kun näki sinut kuolleena puulla riippumassa: "Miten maksoikaan sinulle hebrealaisten laiton ja kiittämätön rahvas saatuaan nauttia monia suuria lahjojasi, oi, Poikani? Ylistän veisuin jumalallista alentumistasi."

Kanoni

2.säv.

3.irmossi

Hanki, oi, hedelmätön ja lapseton sielu, | hyvä hedelmä, ja huuda lapsirikkaana: | "Olen vahvistunut kauttasi, oi, Jumala, | eikä ole muuta pyhää, ei muuta vanhurskasta || kuin sinä, oi, Herra."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasarus ei jäänyt Jeesuksen kaikinäkevältä silmältä huomaamatta tänään kuollessaan. Siksi hän lausuikin opetuslapsilleen huutaen: "Ystävää, Lasarus, on nukahtanut, mutta menen herättämään hänet."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Säikäytit opetuslapsesi, oi, Herra, kun sanoit meneväsi Juudeaan, mutta Tuomas huusi rohkeasti: "Menkäämme, hän on elämä. Ja saamme uuden elämän, jos kuolemmekin."

Kunnia ...

Ylistämme sinua veisuin, oi, yksiolennollinen Kolminaisuus, kaikkivaltias Isä, yhtä aluton Poika ja yhdessä hallitseva jumalallinen Henki, yhtenä kumarrettu luomaton Jumaluus.

Nyt ... Amen.

Olemme saaneet lunastuksen turmeluksesta ja kuolevaisuudesta kauttasi, oi, puhdas Neitsytäiti, lisain juuri, josta on noussut Kristus, maasta syntyneitten elämää kantava kukka. Ylistämme sinua veisuin, oi, puhdas.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Iloitse, Siion, kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena, kuten profeetta on huutanut. Varsa kantaa ruumiillisesti häntä, joka pitää kaiken kädessään. Veisatkaamme hänen vallallensa.

8.irmossi

Ylistäkää veisuin | aluttomasta Isästä ennen aikoja syntynyttä, | ja viimeisinä aikoina Jumalansynnyttäjistä | lihaan pukeutunutta Jumalaa | täydellisenä ihmisenä ja totisena Jumalana. || Kiittäkää ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kristuksen ystävä Lasarus kuolee tänään, ja vieään pois, ja Martan ympärillä olevat naiset valittavat sisarten onnettomuutta. Mutta Kristus tulee iloiten hänen tykönsä näyttääkseen ihmisille, että on kaikkien elämä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Taittakaamme hyveitten oksia laupeudentekojen korkeudesta ikään kuin Öljymäeltä. Tulkaa, valmistautukaamme hengellisesti ottamaan vastaan Kristus veisaten, ylistäen, kiittäen ja kunnioittaen häntä korkeasti kaikkina aikoina.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Enkelten sotajoukot ylistävät sinua, oi, laskematon Valkeus, kolmipersonainen ykseys, Isä, Poika ja elävä Henki, yksi Jumaluus ja yksi hallitus. Mekin maan päällä ylistämme veisuin, kiitämme ja kunnioitamme sinua korkeasti kaikkina aikoina.

Nyt ... Amen.

Me, kaikki sukupolvet, ylistämme sinua, oi, puhdas, autuaaksi, nähdessämme suuret tekosi, sillä synnytit yliluonnollisesti kaiken Luojan Jumalana ja ihmisenä. Siksi kiitämme ja kunnioitamme sinua, oi, viaton, korkeasti iankaikkisesti.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Käykäämme lasten kanssa kohtaamaan Kristusta, Jumalaa. Kantakaamme palmunlehvien sijasta laupeudentekoja, ja huutakaamme oksinamme sydämen rukous: "Hoosianna, kiittäkää ja ylistäkää häntä korkeasti iankaikkisesti."

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Ylistäkää veisuin | aluttomasta Isästä ennen aikoja syntyneenä, | ja viimeisinä aikoina Jumalansynnyttäjistä | lihaan pukeutunutta Jumalaa | täydellisenä ihmisenä ja totisena Jumalana. || Kiittäkää ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Mooses näki sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, | sillä sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, | eikä se kuitenkaan sinua polttanut. | Daniel taas näki sinut vuorena, | josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. || Ja Jesaja julisti sinut vesaksi, joka oli versova Daavidin juuresta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasaruksen sisaret vuodattavat tänään hautakyyneleitä nähdessään veljensä katkeran kiven kätkemänä. Sinä, Kristukseni, et ollut paikalla, vaan lausuit kaukana sieltä siitä apostoleillesi kertoen: "Iloitsen teidän tähtenne."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Taas Kristus tulee tykösi, sinä murhaaja, Juudea, sillä Jumalana hän, jonka halusit kivittää, haluaa toteuttaa kärsimyksen. Katso, hän saapuu omasta halustaan murhanhimosi ulottuville pelastaaksensa meidät.

Kunnia ...

Jumaluus on ykseys ja Kolminaisuus. Oi, ihmettä. Luonnoltaan yhtenä hän muodostuu erillisistä persoonista, ja jakaantuu jakaantumattomana. Yhtenäkin hän on kolme. Hän on Isä, Poika ja elävä Henki, joka kaiken varjelee.

Nyt ... Amen.

Kuka on kuullut lapsensynnyttäjäneitseestä ja miehettömästä äidistä? Sinussa, oi, Maria, toteutuu ihme, mutta sano minulle, kuinka? ”Älä tutki Jumalan synnyttämisen syvyyttä. Se on aivan totta, mutta ihmismieli ei voi sitä käsittää.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Punokaamme yhteen palmunlehviä, ja käykäämme hengellisesti ja ruumiillisesti luoksemme tulevaa Valtiasta vastaan, sillä siunattu on hän, joka tulee totisena Poikana Herran ja Isän nimeen.

Katabasi

Mooses näki sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, | sillä sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, | eikä se kuitenkaan sinua polttanut. | Daniel taas näki sinut vuorena, | josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. || Ja Jesaja julisti sinut vesaksi, joka oli versova Daavidin juuresta.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

1.säv.

Israel oli pukeutunut purppuraan ja pellavaan, | ja loisti pyhissä kuninkaallisissa vaatteissa. | Hänen rikkautenaan olivat profeetat, | ja hän iloitsi lain palveluksista. | Mutta hän janoaa nyt armon pisaroita | naulittuaan ristille sinut, oi, köyhäksi tullut hyväntekijä, porttien ulkopuolella, | ja hyljättyään sinut, joka elät ristin jälkeenkin, | ja olet aina Isän Jumalan helmoissa. | Hän on vaihtanut purppuran ja pellavan sammumattomaan tuleen, | kuten köyhälle Lasarukselle armoton rikas mies, | ja on tuskissa nähdessään, kuinka pakanakansat, | jotka ennen kärsivät puutetta totuuden murusistakin, | ovat nyt Aabrahamin, uskon, helmoissa | pukeutuneina veresi purppuraan ja kasteen pellavaan. | Kuinka he iloitsevat ja nauttivat armolahjoista, ja lausuvat: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Kristus, Jumalamme.”

Teitä, oi, ylen maineikkaat marttyyrit, | ei ahdistus, ei puute, ei nälkä, | ei vaino, ei kidutus, ei petojen raivo, | ei miekka eikä tulen uhka | voinut Jumalasta erottaa, | vaan taistelitte häntä halaten | ikään kuin vieraissa ruumiissa, | ja ylititte luonnon halveksiessanne kuolemaa. | Siksi olettekin saaneet palkkanne ansionne mukaan, | ja tulleet taivasten valtakunnan perillisiksi. || Rukoilkaa lakkaamatta sielujemme puolesta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Puhdas synnyttäjäsi huusi nähdessään riippumassa sinut, oi, ihmisiä rakastava Kristus, | joka olet ripustanut maan vetten päälle: | ”Voi, mikä on tämä outo näky? | Mihin on laskenut ääretön kauneutesi, oi, suloinen Poikani? | Ylistän armoasi, || sillä kärsit vapaaehtoisesti kaikkien puolesta.”

Profetian tropari

Rukoilemme sinua, oi, Herra, toteuta armosi meissä, äläkä hylkää meitä rikoksiimme, oi, pyhä, kaikkivaltias hallitsija.

Prokimeni

Ylistäkää, oi, Herran palvelijat, || ylistäkää Herran nimeä.

Siunattu olkoon Herran nimi.

Parimia

Jes.58:1–11

Huuda kurkun täydeltä, älä arkaile, anna äänesi kaikua kuin pasuuna. Kerro kansalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit. Minua he ovat etsivinä päivystä päivään ja kyselevät tietoa minun teistäni niin kuin kansa, joka noudattaa vanhurskautta eikä ole hylännyt Jumalansa säättämää oikeutta. He pyytävät minulta oikeudenmukaisia tuomioita, he pyytävät Jumalaa puolelleen ja sanovat: ”Miksi sinä et huomaa, kuinka me paastoamme? Etkö näe, kuinka me kuritamme itseämme?” Näen kyllä. Paastopäivänäkin te ajatte omia etujanne, te ahdistatte niitä, jotka raatavat puolestanne. Riitaa ja katkeruutta teidän paastonne tuottaa, raakoja nyrkiniskuja. Te ette enää pidä sellaista paastoa, joka kantaa rukoukset taivaisiin. Tuollaistako paastoa minä teiltä odotan, tuollaista itsenne kurittamisen päivää? Sitäkö, että te riiputatte päätänne kuin rannan ruoko, pukeudutte säkkivaatteeseen, makaatte maan tomussa, sitäkö te kutsutte paastoksi, Herran mielen mukaiseksi päiväksi? Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hinnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi. Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi. Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: ”Tässä minä olen.” Jos hävität sorron ikeen keskuudestasi ja lopetat sormella osoittelun ja pahat puheet, jos annat nälkäiselle omastasi ja ravitset sen, joka kärsii puutetta, niin sinun pimeyteesi koittaa valo ja yön varjo muuttuu keskipäivän kirkkaudeksi. Ja Herra on alati ohjaava sinua. Aavikon paahteessakin hän elvyttää voimasi ja vahvistaa jäsenesi. Sinä olet kuin vehmas puutarha, kuin lähde, jonka vesi ei ehdy.

Prokimeni

Te olette Herran siunatut, || hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Kun Israel lähti Egyptistä.

Keskiviikoilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

5.säv.

Olen pukeutunut teeskentelyn petolliseen asuun himokkaana, | iloitsen hillittömyyden pahuudessa, | ja osoitan mittaamatonta säälimättömyyttä, | kun ylenkatson mieleni, | joka makaa katumuksen porteilla | nähden nälkää kaikkinaisesta hyvyydestä, | ja sairaana huolimattomuuden tähden. | Mutta tee, oi, Herra, minut synneistä köyhäksi Lasarukseksi, | etten tarvitessani jäisi ilman virvoittavaa sormea, | ja ettei kieleni joutuisi sammumattoman tulen tuskiin. | Saata, oi, ihmisiä rakastava, || minut asumaan patriarkka Aabrahamin helmoihin.

Te, oi, pyhät marttyyrit, kestitte hirveät ja moninaiset kidutukset, | ettekä kieltäneet Kristusta | kyltymätön halu sieluissanne. | Te kukistitte hirmuvaltiaitten röyhkeyden, | ja siirryitte taivaisiin | säilyttäen horjumattoman ja vahingoittumattoman uskon. | Rukoilkaa, että hän lahjoittaisi meille suuren armon, || kun teillä sen tähden on uskallus hänen edessänsä.

Sinä, oi, Jeesus, huusit kanssasi oleville | vaeltaessasi Jordanin toisella puolella: | ”Äsken kuollutta ystävääni Lasarusta valmistetaan juuri hautaukseen. | Mutta iloitsen tähtenne, | sillä saatte tietää, | että tiedän muuttumattomana Jumalana kaiken, | vaikka olenkin ihminen näöltäni. | Menkäämme siis, tehkäämme hänet eläväksi, | niin kuolema saa makua siitä täydellisestä tappiosta ja tuhosta, | jonka sille aiheutan || antaessani maailmalle suuren armon.”

Ottakaamme, uskovaiset, esimerkkiä Martasta ja Mariasta, | ja lähettäkäämme Herran tykö jumalallisia tekoja sananviejinämme, | että hän tulisi ja nostaisi ylös mielemme, | joka makaa kuolleena välinpitämättömyyden hirveässä haudassa | tuntematta lainkaan Jumalan pelkoa, | ja osoittamatta elon merkkiäkään. | Huutakaamme: | Tee, oi, armollinen Herra, meidätkin eläviksi, | ja anna meille suuri armo, | kuten kerran teit eläväksi ystäväsi Lasaruksen || peljättävästi paikalle tullen.”

6.säv.

Lasarus on haudassa toista päivää, | ja näkee aikojen alusta asti kuolleet. | Hän näkee siellä outoja pelästyksiä, | ja lukemattoman joukon tuonelan kahleissa. | Hänen sisarensa itkevät katkerasti | katsellessaan hänen hautaansa. | Mutta Kristus tulee tekemään eläväksi ystävänsä, | hän, joka kuulee kaikkien yksimielisen äänen: | ”Siunattu olet sinä, oi, Vapahtaja. || Armahda meitä.”

Kunnia ... nyt ... Amen. (5.säv.)

Huudan sinulle hartain, murtunein ajatuksin | paljon syntiä tehneenä, | paatuneena ja mieli pimenneenä: | ”Valista sieluni silmäterä, | sillä sinä, oi, tahraton, olet synnyttänyt illattoman valkeuden, | joka kirkastaa maailman ääret olemuksensa tuntemisen soihdulla. | Valista, oi, kaikkein viaton, mieleni esirukouksesi kirkkaudella, | suo minun tulla valkeuden lapseksi, | ja rukoile Kristusta, || joka antaa maailmalle suuren armon.”

Illan prokimeni

Saan vaeltaa Herran kasvojen edessä || elävien maassa.

Rakastan Herraa, sillä hän kuulee ääneni ja rukoukseni.

I parimia

1.Moos.43:26–31b, 45:1–16

Kun Joosef tuli taloon, he veivät hänelle lahjat ja lankesivat maahan hänen eteensä. Joosef tervehti heitä ja kysyi: ”Mitä kuuluu vanhalle isällemme, josta kerroitte minulle? Elääkö hän vielä?” He vastasivat: ”Isällemme, sinun palvelijallesi, kuuluu hyvää. Hän on edelleenkin elossa.” Ja he polvistuivat ja heittäytyivät kasvoilleen. Kun Joosef huomasi Benjaminin, oman äitinsä pojan, hän kysyi: ”Tämäkö on nuorin veljenne, josta minulle puhuitte?” Ja hän sanoi: ”Jumala siunatkoon sinua, poika.” Sitten Joosef poistui kiireesti, sillä nähdessään veljensä Benjaminin hän liikuttui niin, että hänen oli vaikea pidättää itkuaan. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, pakottautui rauhalliseksi ja sanoi: ”Tuokaa ruoka sisään.” Nyt Joosef ei enää jaksanut hillitä itseään. Koska paikalla oli paljon palvelusväkeä, hän huusi: ”Pois täältä kaikki.” Niinpä ketään vierasta ei ollut läsnä, kun Joosef kertoi veljilleen, kuka hän oli. Hän puhkesi itkemään niin suureen ääneen, että egyptiläiset farakon hovia myöten kuulivat sen. Joosef sanoi

veljilleen: ”Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?” Mutta hänen veljensä eivät tyrmistykseltään kyenneet vastaamaan hänelle mitään. Joosef sanoi veljilleen: ”Tulkaa tänne minun luokseni.” He astuivat lähemmäksi, ja hän sanoi: ”Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka te myitte Egyptiin. Mutta älkää olko murheissanne älkääkä syyttäkö itseänne siitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala lähetti minut teidän edellänne pelastamaan ihmishenkiä. Nälkä on nyt jo kaksi vuotta vallinnut kaikkialla, ja edessä on vielä viisi vuotta, joina ei kynnetä peltoa eikä korjata satoa. Mutta Jumala lähetti minut teidän edellänne, jotta te jäisitte eloon ja teidän sukunne säilyisi maan päällä ja monet pelastuisivat. Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala, ja hän asetti minut faraon neuvonantajaksi, koko hänen valtakuntansa herraksi ja Egyptin maan valtiaaksi.” ”Menkää nyt kiireesti isäni luo ja sanokaa hänelle: Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule viipymättä tänne minun luokseni, niin saatte asua minun lähelläni Gosenin maakunnassa, sinä, poikasi ja heidän lapsensa. Te saatte tuoda tänne lampaanne, vuohenne, nautakarjanne ja kaiken muun teille kuuluvan. Minä huolehdin sinun elatuksestasi, niin ettet sinä eikä sinun perheesi tai kukaan muukaan väestäsi jää puutteeseen, sillä nälkävuosia on vielä viisi jäljellä. Näettehän omin silmin, ja veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille. Kertokaa vielä isälleni, miten korkeassa asemassa minä olen Egyptissä ja mitä kaikkea olette nähneet, ja tuokaa isä kiireesti tänne.” Sitten Joosef lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja puhkesi itkuun, ja myös Benjamin syleili häntä ja itki. Ja Joosef suuteli ja syleili itkien kaikkia veljiään. Sen jälkeen hänen veljensä puhelivat pitkään hänen kanssaan. Kun tieto Joosefin veljien saapumisesta tuli faraon hoviin, se oli mieleen faraoille ja hänen hovimiehilleen.

Prokimeni

Täytän lupaukseni Herralle || kaiken hänen kansansa edessä.

Uskon, sen tähden puhun, minä, joka olin kovin vaivattu.

II parimia

Sananl.21:23–22:4

Joka suutaan ja kieltään varoo, varjelee itsensä ahdingoilta. Rehentelijä saa herjaajan nimen, hänen röyhkeydellään ei ole mittaa eikä määrää. Omiin mielitekoihinsa laiska kuolee, kun kädet kieltäytyvät työnteosta. Ahne on aina ottamassa, vanhurskas antaa, ei kitsastele. Jumalattoman uhrilahja on iljettävä, vielä iljettävämpi, jos hän hautoo paha. Väärän todistajan käy huonosti, tarkkaa todistajaa kuunnellaan aina. Jumalaton katsoo uhmakkaasti, vilpitön kulkee vakaasti tietään. Ei auta viisautta Herran edessä, ei ymmärrys, ei ihmisen harkinta. Itse valjastat hevosesi taisteluun, mutta voitto on Herran kädessä. Hyvä maine on rikkautta arvokkaampi, suosio parempi kuin kulta ja hopea. Pane rikas ja köyhä vieretysten: kumpaisenkin on Herra luonut. Kun onnettomuus uhkaa, viisas väistää, tyhmä kulkee kohti ja saa kolhut. Nöyryyden ja Herran pelon palkka on elämä, vauraus ja kunnia.

**Palvelus jatkuu
ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana**

Torstiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Kuollut Lasarus on tänään toista päivää haudassa, ja hänen sisarensa vuodattavat hänen tähtensä murheen kyyneleitä katsellessaan haudan kiveä. Luoja tulee opetuslapsineen ottamaan saaliikseen kuoleman, ja lahjoittamaan elämän. Huutakaamme siis hänelle: ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Rukoile, oi, pyhä valtiatar, Kristuksen, Jumalamme äiti, joka synnytit sanoin selittämättömästi kaikkien Luojan, pyhien apostolien kanssa aina hänen hyvyyttänsä, että hän päästäisi meidät himoista, ja antaisi rikoksemme anteeksi.

Kanoni

6.säv.

4.irmossi

Olen, oi, Herra, kuollut sinulta sanoman | ja pelästynyt, | olen käsittänyt tekosi ja hämmästynyt. || Kunnia olkoon voimallesi, oi, Herra.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasarus haudataan, ja Martan seurassa olevat murehtivat ja itkevät nyt haudalla, sekä kaipaavat paikalle sinua, oi, elämän antaja.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kuolema alkaa kauhistua tuntiessaan, että sinä, oi, Kristus, tulet sen tykö, sillä osoitat sen elämänä maan äärille hävinneeksi.

Kunnia ...

Pelasta, oi, yksinkertainen, luomaton ykseys, aluton luonto, jota ylistetään persoonien Kolminaisuudessa, meidät, jotka kumarramme valtaasi uskoen.

Nyt ... Amen.

Sinä, oi, Jumalansynnyttäjä, synnytit ajassa Isän ajattoman Pojan. Outo ihme: säilyit neitseenä imettäjänäkin.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kokoontukaa, oi, te, jotka asutte erämaissa ja luolissa, ja tulkaa kohtaamaan veisuin kunnian Herra, joka saapuu varsalla ratsastaen.

8.irmossi

Pyhittäjänuorukaisesi jäljittelivät pätsissä kerubeja, | kun he huusivat kolmipyhäveisua: | ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää, || ja kunnioittakaa korkeasti Herraa.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Martta ja Maria valittavat nyt nähdessään Lasaruksen haudassa makaamassa, ja huutavat tuskaisesti: ”Jos Kristus olisi täällä, ei veljemme olisi kuollut.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tuonela odottakoon tuhoaan, sillä elämä saapuu nostamaan ylös Lasaruksen, joka huutaa: ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää, ja kunnioittakaa korkeasti Herraa.”

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kumarran syntymisen ja lähtemisen kannalta alutonta Isää, joka synnytti Pojan. Kunnioitan syntynyttä, ja ylistän veisuin Isän ja Pojan kanssa säteilevää Pyhää Henkeä.

Nyt ... Amen.

Älä, oi, neitsyt, lakkaa koskaan rukoilemasta ihmisiä rakastavaa, jonka selittämättömästi synnytit, jotta hän pelastaisi vaaroista meidät, jotka turvaamme sinuun.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Valmistautukaamme, oi, uskovaiset, käymään kuningasta vastaan hyveet oksinamme ja palmunlehvinämme, ja huutakaamme: ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää ja kunnioittakaa korkeasti Herraa.”

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Pyhittäjänuorukaisesi jäljittelivät pätsissä kerubeja, | kun he huusivat kolmipyhäveisua: | ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää, || ja kunnioittakaa korkeasti Herraa.”

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, | turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, | sillä Jumalan syntyminen | tekee uudeksi luonnon olemuksen. | Sen tähden me kaikki sukukunnat sinua, || Jumalan morsiamena ja äitinä, oikeauskoisesti ylistämme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lasarus on tänään toista päivää haudassa, ja oikeina sisarina Martta ja Maria vuodattavat hänen tähtensä kyneleitä. Mutta Kristus tulee jumalallisine apostoleineen osoittaakseen suuren ihmeen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ota vastaan loppusi, oi, kaiken tuhoava kuolema. Katsokoot ovenvartijasi lukkojaan, sillä Kristus murskaa porttisi Sanan kautta nostaessaan Lasaruksen ylös. Profeetta huutaa sinulle kanssamme: ”Juo, oi, tuonela, tämä ensin.”

Kunnia ...

Pelasta, oi, ainoa ainutlaatuisesti ainosyntyisen Pojan synnyttänyt Isä ja ainoa Valkeus, ainoan Valkeuden heijastuma, ja ainoan Jumalan ainutlaatuisesti ainoa Pyhä Henki, joka totisesti olet Herran Herra, pyhä Kolminaisuuskyseys, minut, joka selitän jumaluuttasi.

Nyt ... Amen.

Synnyttämisesi ihme hämmästyttää minua, oi, moitteeton. Kuinka käsittämätön sikiää sinussa siemenettä? Sano, kuinka olet Neitsyt, vaikka olet äitinä synnyttänyt? ”Hyväksy uskolla yliluonnollinen, ja kumarra syntyntyttä, sillä hän pystyy siihen, mitä haluaa.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Herra tulee istumaan varsalla kuten on kirjoitettu. Valmistautukaa ottamaan peläten vastaan kaikkien kuningas palmunlehvin, sillä hän on kuoleman ja tuonelan voittaja nostettuaan ylös Lasaruksen.

Katabasi

***Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, |
turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, | sillä Jumalan
syntyminen | tekee uudeksi luonnon olemuksen. | Sen tähden me
kaikki sukukunnat sinua, || Jumalan morsiamena ja äitinä,
oikeauskoisesti ylistämme.***

2.katabasi (8.säv.)

***Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua,
Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme
äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi |
ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan
synnyttäjä, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.***

Virrelmästikiirat

5.säv.

Tulkaa, oi, veljet, | lähestykäämme kaikki puhtain sydämin | ennen loppua laupiasta Jumalaa, | jättäkäämme elämän huolet ja huolehtikaamme sielusta, | osoittakaamme pidättyväisyyden kautta | inhoavamme ruoan hekumaa, | ja harjoittakaamme laupeutta, | sillä siten ovat muutamat tietämättään | saaneet pitää enkeleitä vierinaan, niin kuin on kirjoitettu. | Ravitkaamme köyhien välityksellä häntä, | joka on ravinnut meidät omalla lihallaan. | Pukeutukaamme häneen, joka pukeutuu valkeuteen niin kuin viitta, | että ja voisimme huutaa katuvaaisina | saatuamme syntimme anteeksi | puhtaan Jumalansynnyttäjän, Neitse, Marian, esirukousten tähden: | ”Päästä, oi, armollinen ja ihmisiä rakastava Herra, | meidät tuomiosta vasemmalle puolellesi, || ja suo meidän seistä oikealla puolellasi.”

Pyhät huusivat kidutuksissakin riemuiten: | ”Tämä tulee sovituksellemme Herran edessä, | sillä hän antaa meille ylösnousemuksessa kukkean, valoisan vaateen, | ruumiimme kärsimien haavojen sijaan, | paratiisin vankilan sijaan, | ja elämän enkelten kanssa pahantekijäin joukkoon tuomitsemisen sijaan.” | Pelasta sielumme, oi, Herra, || heidän rukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Kuule äänemme, oi, kaikista sukupolvista ennalta valittu, | täytä sielumme pyynnöt. | Päästä meidät himoista ja tuskista apostolien tähden, || sillä Jumalanäitinä kykenet kaikkeen.

Profetian tropari

Älä, oi, Herra, unohda palvelijasi ääntä. Muista, että olemme aina panneet toivomme sinuun, joka kaiken voit, ja rukoilemme sinua: ”Auta meitä.”

Prokimeni

Tämä on Herran portti, || vanhurskaat käyvät siitä sisälle.

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä.

Parimia

Jes.65:8–16

Näin sanoo Herra: – Kun viinirypäleet ovat mehukkaita, sanotaan: ”Varokaa turmelemasta niitä, niissä on siunaus.” Samalla tavoin minä huolehdin palvelijoistani, ettei kaikki tuhoutuisi. Jaakobin siemenestä minä kasvatan jälkeläisiä, Juudan jälkeläisistä minä teen vuorteni perijän. Minun valittuni ne perivät, minun palvelijani asuvat siellä. Saaronista tulee lampaiden ja vuohien laidun, Akorinlaaksosta nautakarjan lepäilypaikka. Nekin ovat kansani maata, kansan, joka minua etsii. Mutta te, jotka olette hylänneet Herran ja unohtaneet minun pyhän vuoreni, te, jotka katoitte juhlapöydän onnenjumalalle Gadille ja täytitte sekoitusmaljan kohtalonjumalan Menin kunniaksi, te menetätte henkenne miekan iskusta, minä määrään teidät kumartumaan teuraiksi. Kun minä kutsuin, te ette vastanneet, kun minä puhuin, te ette kuunnelleet vaan teitte sitä, mikä on minun silmissäni väärää, ja aina valitsitte sen, mikä on vastoin minun tahtoani. Sen tähden Herra, minun

Jumalani, sanoo näin: Minun palvelijani saavat syödäkseen, mutta te näette nälkää, minun palvelijani saavat juodakseen, mutta te kärsitte janoa, minun palvelijani iloitsevat, mutta teidän osanne on häpeää, minun palvelijani riemuitsevat sydän täynnä onnea, mutta te huudatte sydän tuskaa tulvillaan ja valitatte mieli murtuneena. Kiroukseksi minun valittujeni suuhun jää teidän nimenne: ”Surmatkoon Herra sinut, niin kuin hän surmasi heidät.” Mutta omia palvelijoitani olen kutsuva uusilla nimillä. Joka pyytää itselleen siunausta tässä maassa, on saava siunauksen oikean Jumalan nimessä, ja joka vannoo tässä maassa, on vannova oikean Jumalan nimeen. Ja kaikki menneet murheet on unohdettu, niitä ei enää missään näy.

Prokimeni

Juoksen käskyjesi tietä, || sillä avarrat sydämeni.

Opetä minulle, oi, Herra, käskyjesi tie.

Torstai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

4.säv.

Sinä, oi, Kristus, | lähetät nyt kaksi pyhää apostolia, | jotka tunsivat sinut yhdeksi Kolminaisuudesta, | hakemaan ikeenalaisen varsaa kuten on kirjoitettu. | Sinä, oi, Laupias, nouseet nöyränä sen selkään | valmistaksesi omasta tahdostasi | istuimen korkeuksissa kaikille, | jotka sinua halajavat. | Sinä, oi, Sana, teit järkeviksi meidät, | jotka mielipuolisesti olimme alistuneet järjettömiin himoihin, || ja nyt huudamme sinulle: ”Hoosianna.”

Ota, oi, Siion, vastaan kuningas. | Katso, hän on hiljaisena luonasi nostaakseen ylös Lasaruksen, | ja kukistaakseen kuoleman katkeran valtakunnan. | Kokoontukaa, oi, Jumalan kokoama pyhien munkkien joukko, sekä aviossa elävät, | ottamaan palmunlehvin vastaan Kristus, ja huutakaa: | ”Siunattu olkoon hän, | joka ristin kärsimyksen kautta pelastaa ihmissuvun, || ja hyvydessään antaa kaikille vapautuksen kärsimyksistä.”

8.säv.

Sinä, oi, Kristus, ratsastat ylhäällä serafeilla peljättävänä Jumalana ja kaikkien Luojana, | mutta riennät meidän kaltaisenamme ihmisenä maan päällä istumaan varsalla. | Betania riemuitsee ottaessaan vastaan sinut, oi, Vapahtaja, | ja Jerusalem iloitsee odottaessaan saapumistasi. | Kuolema on kuollut | tuntiessaan Lasaruksen poistuvan kuolleitten joukosta, | ja mekin ylistämme veisuin hyvytesi valtaa, oi, Herra, || käyden iloiten sinua vastaan palmunlehvin.

Kunnia ... nyt ... Amen. **(4.säv.)**

Aurinko ja kuu peittivät säteensä, oi, Kristukseni, vanhurskauden aurinko, | kun näkivät sinut, oi, ihmisiä rakastava, puulla riippumassa, | ja maan perustukset järkkyivät valtasi pelosta, | ja äitisi huusi haavoitetuin sydämin sinulle: || ”Kunnia laupeudellesi, oi, ylen hyvä Jeesus.”

Illan prokimeni

Huudan ahdistuksessani || Herra.

Pelasta, oi, Herra, sieluni valheellisista huulista.

I parimia

1.Moos.46:1-7

Niin Israel lähti liikkeelle ja otti mukaan kaiken väkensä ja omaisuutensa. Kun hän saapui Beersebaan, hän uhraisi teurasuhreja isänsä lisäksi Jumalalle. Yöllä Jumala sanoi Israelille näyssä: ”Jaakob, Jaakob.” Hän vastasi: ”Tässä olen.” Jumala sanoi: ”Minä olen Jumala, isäsi Jumala. Älä pelkää lähteä Egyptiin, minä teen sinusta siellä suuren kansan. Minä itse tulen sinun mukana Egyptiin ja tuon sinut sieltä myös takaisin. Ja Joosef on painava sinun silmäsi kiinni.” Jaakob lähti Beersebasta, ja hänen poikansa kuljettivat hänet sekä lapsensa ja vaimonsa Egyptiin niillä vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan häntä. He ottivat karjansa ja kaiken muun omaisuutensa, jonka olivat Kanaaninmaassa hankkineet, ja niin Jaakob ja koko hänen sukunsa tulivat Egyptiin. Jaakob vei kaikki poikansa ja pojanpoikansa, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, koko sukunsa mukanaan Egyptiin.

Prokimeni

Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, || hän varjelee sielusi.

Nostan silmäni vuoria kohti.

II parimia

Sananl.23:15–24:5

Poikani, jos sydämesi viisastuu, minun sydämeni iloitsee. Riemu täyttää mieleni, kun puheesi on totta ja oikeaa. Älä kadehdi niitä, jotka elävät synnissä, elä Herran pelossa päivästä päivään. Jos sen teet, sinulla on tulevaisuus eikä toivosi raukea tyhjiin. Kuuntele, poikani, ja viisastu, ohjaa ajatuksesi oikealle tielle. Älä eksy juomarien seuraan, karta lihapadan ääressä mässäileviä, sillä juomari ja syömäri köyhtyy, nuokkuu lopulta ryysyissä. Kuule isääsi, jolta olet saanut elämän, älä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha. Osta totuutta, älä myy, osta viisautta, oppia ja ymmärrystä. Kunnon poika on isänsä ilo, onnellinen se, jolla on viisas poika. Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi, riemuitkoon sinun synnyttäjäsi. Poikani, luota minuun, seuraa samaa tietä kuin minä. Portto on kuin syvä hauta, vieras nainen kuin ahdas kaivo. Rosvon lailla hän on väijyksissä ja viettelee yhä uusia uskottomuuteen. Kuka voitottaa, kuka vaikertaa? Kuka rettelöi, kuka haastaa riitaa? Kuka hankkii kolhuja syyttä suotta? Kuka katsoo harottavin silmin? Se, joka viipyy viinin ääressä, se, joka etsii maustejuomaa. Älä katsele viinin hehkuvaa punaa, älä katso sen välkettä maljassa. Helposti se valahtaa kurkusta alas, mutta perästäpäin se puree kuin käärme, iskee myrkkyhampaillaan kuin kyy. Silmäsi näkevät outoja, puheesi ovat hullun houreita. Olet kuin aalloilla keskellä merta, kuin maston nenässä mainingeilla. ”Minut piestiin, mutta en tuntenut mitään, minut hakattiin, mutta en tiennyt mitään. Milloin pääni selviää? Pitäisi päästä hakemaan lisää.” Älä kadehdi pahoja ihmisiä, älä tavoittele heidän seuraansa, sillä heillä on mielessään tuhoisat aikeet, heidän puheensa saa aikaan pelkkää pahaa. Viisaudella talo rakennetaan, ymmärrys on sen perustus, tieto ja taito täyttävät sen huoneet kalleuksilla ja kaikella kauniilla. Viisaus on väkevyyttä, kokemus tuo voimaa.

Virrelmästikiirat

8.säv.

Päästä, oi, Kristus, Jumala, joka ristisi kautta toimitit meille synneistämme puhdistuksen, | minut rikkaan miehen armottomasta elämästä ja säälimättömästä mielestä. | Osoita minut köyhän Lasaruksen kiitollisen kärsivällisyyden seuraajaksi, | äläkä tee minua vieraaksi patriarkka Aabrahamin helmaan || suuren armosi tähden.

Te, oi, Herran marttyyrit, | pyhitätte jokaisen paikan, | ja parannatte jokaisen sairauden. | Pyydämme nytkin: | ”Rukoilkaa, että sielumme pelastettaisiin vihollisen ansoista.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

”Oi, outoa ihmettä, | oi, uutta salaisuutta, | oi, peljättävää toimenpidettä” | lausui Neitsyt nähdessään | ristillä kahden ryöväarin keskellä riippumassa sinut, | jonka oli peljättävällä tavalla tuskattomasti synnyttänyt, | ja itki huutaen: | ”Kuinka hirveä ja kiittämätön kansa || onkaan naulinnut sinut, oi, rakas lapseni, ristille?”

Perjantaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistmatroparit

Herra, armahda. (3)

Kaksi opetuslasta lähetetään tänään hakemaan varsa kaikkien Valtiaalle. Hän, jota serafien joukot kantavat, tulee sillä ratsastaakseen. Maailman valtias, kaiken nielevä kuolema, alkaa kauhistua menetettyään Lasaruksessa ensimmäisen ihmissuvusta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Seuratessaan Poikansa kärsimystä puhdas Neitsyt valitti katkerasti, ja veisasi itkuvirren: "Kuinka hebrealaisten lapset veivät Pilatuksen tuomittavaksi sinut, oi, Poikani, jota enkelit ylistävät vaikenemattomin veisuin? Veisaan ylistystä suurelle ja sanomattomalle laupeudellesi, oi, Sana."

Kanoni

8.säv.

5.irmossi

Hajota sieluni synkeys, oi, valkeuden antaja, Kristus, Jumala, | joka karkotit syvyyden alkuperäisen pimeyden, | ja anna minulle käskyjesi valkeus, || että aamusta varhain ylistäisin sinua, oi, Sana.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, lähetit matkalla Betaniaan kaksi opetuslastasi hakemaan varsaa, jolla ei kukaan ollut ratsastanut, sillä paitsi sinua, oi, Vapahtaja, ei kukaan ole saanut valtaansa järjettömiä pakanakansoja.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Paljon juutalaisia on kokoontunut Jerusalemissa Betaniaan, ja tänään he kärsivät Lasaruksen sisarten kanssa, mutta ryhtyvät surmaamaan Kristusta saadessaan huomenna tietää hänen nousseen haudasta.

Kunnia ...

Varjele palvelijoitasi, oi, Pyhä Kolminaisuus, Isä, Poika ja kaiken tekevä Henki, autuas Jumaluus, aluton olemus, kolmena loistava valkeus, ja kaiken valaiseva hallitus.

Nyt ... Amen.

Äidin sääli haavoitti äitiäsi, oi, Kristus, kun hän näki sinut ristille nauloin kiinnitettynä, sekä veren ja veden vuotavan elävöittävästä kyljestäsi, sillä hän tunsi sinut omaksi Pojaksensa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katso, Kristus on valmiina tulemaan Jerusalemiin. Tulkaa, oi, vuorilla ja erämaissa elävät munkit, koko maailman kanssa häntä vastaan iloiten.

8.irmossi

Kiittäkää, oi, enkelit ja taivaat, | kunnian valtaistuimella olevaa, | sekä alati ylistettävää Jumalaa, | veisatkaa hänelle, sekä suuresti ylistäkää || häntä kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kaksi opetuslastasi on lähetetty hakemaan ikeen alaista hänelle, joka ratsastaa pilvillä. Kaikki kiittävät häntä veisuin, ja ylistävät korkeasti kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Älä enää ole synkkänä, oi, Betania, sillä Kristus on ovella, ja muuttaa murheesi iloksi nostaessaan haudasta hänelle ylistystä veisaavan kasvattisi Lasaruksen.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Yksi Jumala on Kolminaisuus. Isä ei muutu Pojaksi, eikä Poika lähteneeksi, vaan kunnioitan kolmea erikseen ja yhdessä Valkeutena ja Jumalana iankaikkisesti.

Nyt ... Amen.

Sinä, oi, neitsytäiti, synnytät yksin turmeluksetta. Sinä yksin imetät lasta

lapsivuoteutta kärsimättä. Sinä yksin synnytät Luojaasi ja Valtiaasi, vaikka olet äitinäkin palvelijatar. Ylistämme sinua veisuin iankaikkisesti.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Valmistautukaamme kaikki hyveen lehvin ja hengellisin oksin ottamaan vastaan varsalla ratsastava Kristus kahdessa luonnossa. Ylistämme häntä korkeasti kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

***Kiittäkää, oi, enkelit ja taivaat, | kunnian valtaistuimella olevaa, |
sekä alati ylistettävää Jumalaa, | veisatkaa hänelle, sekä suuresti
ylistäkää || häntä kaikkina aikoina.***

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

***Ylistämme lain antajalle vuorella | tulessa ja
orjantappurapensaassa edeltä ilmoitettua, | ainaisesta Neitseestä
meidän, uskovaisten, pelastukseksi syntynyttä Poikaa, ||
herkeämättä kiitosvirsin.***

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kristus sanoo lähettäessään nyt opetuslapsensa: ”Päästäkää minulle varsa, ja tuokaa se ratsukseni, että Poikana päästäisin kansat järjettömyydestä, ja alistaisin heidät Isälle.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Herra tulee, avaa porttisi, Betania, ja ota uskoen vastaan Valtias, sillä ainoana kaikki voimallisena hän tulee nostamaan Lasaruksen haudasta.

Kunnia ...

Anna yksinvaltiutesi kolmivaloisen sokaisevan valkeuden loistaa mielessämme, oi, Herra, ja käännytä meidät moninaisesta eksytyksestä yhdistävään jumaloitumiseen.

Nyt ... Amen.

lloitse, oi, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt, kaikkien kuninkaan palatsi, sillä sinun kauttasi on maanpäällisille auennut taivasten valtakunta, ja asuminen enkelten kanssa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, oi, erämaissa, vuorilla ja luolissa asuvat, ja kokoontukaa kanssamme palmunlehviä kantaen käymään kuningasta ja Valtiasta vastaan, sillä hän tulee pelastamaan meidän sielumme.

Katabasi

Ylistämme lain antajalle vuorella | tulessa ja orjantappurapensaassa edeltä ilmoitettua, | ainaisesta Neitseestä meidän, uskovaisten, pelastukseksi syntynyttä Poikaa || herkeämättä kiitosvirsin.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Virrelmästikiirat

1.säv.

Sinä, oi, sieluni, | tulit vihollisen juonien helpoksi saaliiksi | halveksiessasi jumalallisia lakeja. | Oma taipumuksesi on antanut sinut tuhoon, | ja olet saastuttanut monien syntien huumassa | Jumalan antaman vaatetuksesi, | etkä enää ole valmis kuninkaallisiin häihin. | Huuda Vapahtajalle, | jotta et joutuisi synnin houkutukseen, | ja olisi pukeutunut himojen vaatteisiin, | ja tulisi häähuoneesta ulos heitetyksi, | kun sinulta aterialle käydessäsi vaaditaan sisäänpääsyn maksua: | ”Revi, oi, peljättävä silmä, joka otit sen, mitä minä olen, | säästämättä sitä, mikä sinä olit, | ja pukeudit minun tähteni pilkkavaippaan | ennen ristiinnaulitsemista, | rikki vaatteeni | ja pue minut riemuun. | Päästä minut ulkopuolisesta pimeydestä ja iankaikkisesta itkusta, || ja armahda minua.”

Tulkaa, oi, kaikki kansat, | kunnioittakaamme veisuin ja hengellisin lauluin | Kristuksen voittopalkinnon saaneita, | maailman valistajia ja uskon saarnaajia, | iankaikkista lähdettä, | josta virtaa uskovaisille parannuksia. | Lahjoita, oi, Kristus, Jumalamme, | heidän rukoustensa kautta maailmallesi rauha, || ja sieluillemme suuri armo.

Kunnia ... nyt ... Amen. (8.säv.)

Pyydämme saada nähdä myös kärsimyksesi pyhän viikon, | oi, ihmisiä rakastava, | täytettyämme sieluja hyödyttävän nelikymmenpäiväisen paaston, | jotta ylistäisimme silloin suuria tekojasi | ja sanomatonta taloudenhoitoasi tähtemme, | ja veisaisimme yksimielisesti: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Profetian tropari

Syntisiä uhkaava vihasi, oi, Herra, on mahdoton kestää, emmekä ole arvollisia nostamaan katsettamme, ja anomaan sinulta armoa. Älä vihassasi äläkä kiivastuksessasi tuhoa meitä, jotka olet omalla kädelläsi maasta muodostanut.

Prokimeni

Iloitsin, kun minulle sanottiin: || ”Menkäämme Herran huoneeseen.”

Tahdon etsiä parastasi Herran, Jumalamme, huoneen tähden.

Parimia

Jes.66:19–24

Kansojen keskellä minä teen ihmeen ja heidän joukostaan lähetän eloon jääneitä vieraiden kansojen luo Tarsisiin, Putiin, Ludiin, Mesekiin, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisille saarille ja rannikoille, jotka eivät ole kuulleet minusta puhuttavan eivätkä nähneet minun kirkkauttani. Nuo, jotka lähtevät, kertovat vieraiden kansojen keskuudessa minun kirkkaudestani. He tuovat kaikki veljenne kaikkien kansojen keskeltä, lahjaksi Herralle, he tuovat heidät hevosilla ja avovaunuilla ja katetuilla vankkureilla ja muuleilla ja ratsukameleilla Jerusalemiin, minun pyhälle vuorelleni – sanoo Herra – samalla tavoin kuin israelilaiset tuovat uhrilahjana ruokaa puhtaissa astioissa Herran huoneeseen. Ja minä otan myös näitä vastatulleita palvelemaan pappeina ja leeviläisinä, sanoo Herra. Niin kuin uusi taivas ja uusi maa, jotka minä luon, pysyvät minun edessäni, sanoo Herra, niin pysyvät minun edessäni teidän sukunne ja teidän nimenne. Ja aina uudenkuun päivänä ja jokaisena sapattina tulee koko ihmissuku, ja kaikki kumartuvat minun eteeni, sanoo Herra. Ja kun he lähtevät ulos, he näkevät niiden ruumiit, jotka ovat minusta luopuneet. Mato, joka niitä kalvaa, ei kuole, liekki, joka niitä nuolee, ei sammuu. Ne ovat kauhistava varoitus koko ihmissuvulle.

Prokimeni

Ole meille armollinen, oi, Herra, || ole meille armollinen.

Nostan silmäni sinun puoleesi.

Perjantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

8.säv.

Pyydämme saada nähdä myös kärsimyksesi pyhän viikon, oi, ihmisiä rakastava, | täytettyämme sieluja hyödyttävän nelikymmenpäiväisen paaston, | jotta ylistäisimme silloin suuria tekojasi | ja sanomatonta taloudenhoitoasi tähtemme, | ja veisaisimme yksimielisesti: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Rukoilemme, oi, Herran marttyyrit: | ”Rukoilkaa Jumalaamme, | ja pyytäkää, että hän antaisi | sieluillemme runsaan armon, || ja armahduksen monille rikkomuksillemme.”

6.säv.

Sinä, oi, Herra, halusit nähdä Lasaruksen haudan, ja kysyit | aikoessasi omasta tahdostasi asua haudassa: | ”Mihin olette hänet panneet?” | Huusit rakastamallesi | saatuasi tietää sen, mistä et ollut tietämätön: | ”Tule ulos, Lasarus.” | Ja hengetön kuuli sinua, | oi, sielujemme Vapahtaja, || joka olet antanut hänelle hengen.

Sinä, oi, Herra, tulit neljättä päivää kuolleena olleen Lasaruksen haudalle, | ja nostit, oi, elämän tähkää, ylös nelipäiväisen kuolleen | vuodattaen kyyneleitä ystäväsi tähden. | Niin ääni satoi kuoleman, ja kädet päästivät käärinliinat. | Silloin opetuslasten joukko täyttyi ilosta, | ja kaikki huusivat yhteen ääneen: || ”Siunattu olet sinä, oi, Vapahtaja. Armahda meitä.”

Äänesi hajotti tuonelan valtakunnan, oi, Herra, | ja valtasi Sana nosti haudasta nelipäiväisen. | Lasarukselta tuli uudestisyntymisen pelastava ennalta julistus. | Kaikki on mahdollista sinulle, | oi, Valtias, kaikkien kuningas. || Lahjoita palvelijoillesi armahdus ja suuri laupeus.

Sinä, oi, Herra, menit Lasaruksen haudalle, | kun halusit todistaa opetuslapsillesi kuolleista nousemisesi. | Tuonela joutui vangiksi, | kun kutsuit häntä, | ja päästi nelipäiväisen, joka huutaa sinulle: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, siunattu Herra.”

Sinä, oi, Herra, otit opetuslapsesi mukaan, | ja menit Betaniaan
nostaaksesi ylös Lasaruksen. | Ihmisluonnon mukaisesti itkit häntä, |
mutta Jumalana nostit hänet neljäntenä päivänä ylös, | ja hän huusi
sinulle: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Vapahtaja, siunattu Herra.”

8.säv.

Sinä, oi, Vapahtajamme, | tulit Lasaruksen haudalle, | ja nostit kuolleen
häntä kutsuen ikään kuin unesta. | Katoamattomuuden henki pudisti
pois turmeluksen, | ja hän tuli Sanan mukana ulos käärinliinoin
sidottuna. | Kaiken sinä, oi, ihmisiä rakastava, voit, kaikki sinua
palvelee, | kaikki on sinulle alamaista. || Kunnia olkoon sinulle, oi,
Vapahtajamme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Huutakaamme täytettyämme sieluja hyödyttävän nelikymmenpäiväisen
ajan: | ”Iloitse, Betanian kaupunki, | Lasaruksen kotipaikka. | Iloitkaa,
Marta ja Maria, hänen sisarensa. | Huomenna Kristus saapuu
sanallaan tekemään eläväksi kuolleen veljenne.” | Karvas ja kyltymätön
tuonela kauhistuu pelosta | kuullessaan hänen äänensä, | ja päästää
suuresti huoaten Lasaruksen, | joka on liinoin sidottu. | Sen
nähdessään hebrealaisjoukko hämmästyä, | ja käy häntä vastaan
palmunlehvin ja oksin. | Ja lasten nähdään ylistävän häntä, | jota isät
kadehtivat. | Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, || Israelin
kuningas.

Illan prokimeni

Herran nimi || on apumme.

Ellei Herra olisi kanssamme, näin sanokoon Israel.

I parimia

1.Moos.49:33–50:26

Kun Jaakob oli antanut ohjeet pojilleen, hän paneutui taas vuoteeseen.
Hän kuoli, ja hänet otettiin isiensä luo. Joosef kumartui itkien isänsä ylle
ja suuteli hänen kasvojaan. Sitten hän antoi isänsä Israelin balsamoinnin
omien lääkäriensä tehtäväksi, ja he balsamoivat Israelin ruumiin.
Balsamointi kesti neljäkymmentä päivää; se oli tähän työhön tarvittava
aika. Egyptiläiset surivat häntä seitsemänkymmentä päivää. Kun
suruaika oli ohi, Joosef sanoi faraon hoviväelle: ”Pyydän teitä kertomaan

faraolle, että isäni vannotti minua sanoen: Minä kuolen pian. Hautaa minut omaan hautaani, jonka olen teettänyt itselleni Kanaaninmaassa. Nyt tahtoisin mennä sinne hautaamaan isäni. Sen jälkeen palaan taas tänne.” Farao vastasi: ”Mene hautaamaan isäsi, niin kuin hän sinua vannotti.” Niin Joosef lähti hautaamaan isäänsä, ja hänen mukanaan lähtivät kaikki faraon hovimiehet, hänen hovinsa vanhimmat, kaikki Egyptin vanhimmat, Joosefin perhe, kaikki hänen veljensä sekä koko hänen isänsä suku. Vain vaimot ja lapset sekä lampaat, vuohet ja nautakarjan he jättivät Gosenin maakuntaan. Joosefilla oli mukanaan myös vaunuja ja ajomiehiä; heitä oli hyvin suuri karavaani. He tulivat Goren-Atadiin, joka on Jordanin tuolla puolen, ja viettivät siellä suuret ja juhlavat valittajaiset. Surumenot kestivät seitsemän päivää. Kun maan kanaanilaiset asukkaat näkivät Goren-Atadin surujuhlan, he sanoivat: ”Egyptiläisillä on siellä mahtavat hautajaiset.” Siitä tämä paikka sai nimekseen Abel-Misraim. Paikka on Jordanin tuolla puolen. Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli käskenyt: he veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Mamren lähistölle Makpelan vainion luolaan. Makpelan vainion Abraham oli ostanut sukuhautansa paikaksi heettiläiseltä Efronilta. Haudattuaan isänsä Joosef palasi Egyptiin veljiensä sekä kaikkien muiden kanssa, jotka olivat olleet hänen mukanaan. Joosefin veljet alkoivat isänsä kuoltua pelätä ja sanoivat toisilleen: ”Entäpä jos Joosef nyt kääntyy meitä vastaan ja sittenkin kostaa meille kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme?” Ja he lähettivät Joosefille sanan: ”Ennen kuolemaansa isämme käski meitä sanomaan sinulle näin: Anna veljillesi anteeksi heidän rikoksensa ja pahat tekonsa. Armahda heitä, vaikka he ovatkin tehneet sinulle pahaa. Anna siis meille nyt anteeksi meidän rikoksemme. Mehän palvelemme samaa Jumalaa kuin isäsi.” Kuullessaan heidän sanansa Joosef puhkesi itkuun. Sitten veljet tulivat, lankesivat hänen eteensä ja sanoivat: ”Me rupeamme vaikka sinun orjiksesi.” Mutta Joosef sanoi heille: ”Älkää olko peloissanne, enhän minä ole Jumala. Te kyllä tarkoittitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi. Hän antoi tämän kaiken tapahtua, jotta monet ihmiset saisivat jäädä henkiin. Älkää siis enää olko peloissanne. Minä huolehdin teistä, teidän vaimoistanne ja lapsistanne.” Näin hän rauhoitteli heitä ja puhui heille lempeästi. Joosef ja hänen isänsä suku jäivät Egyptiin asumaan, ja Joosef eli sadankymmenen vuoden ikäiseksi. Hän sai nähdä Efraimin lapsia ja lastenlapsia, ja myös Manassen pojalle Makirille syntyi lapsia, jotka Joosef ehti nähdä. Joosef sanoi veljilleen: ”Minä kuolen pian, mutta Jumala pitää teistä hyvän huolen ja vie teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän vannoi antavansa Abrahamille, lisakille ja Jaakobille.” Sitten Joosef vannotti Israelin poikia ja sanoi: ”Kun Jumala aikanaan johtaa teidät pois täältä, niin viekää minun luuni mukanne.” Joosef kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä, ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

Prokimeni

Jotka Herraan turvaavat, || ovat kuin Siionin vuori.

Se ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti.

II parimia

Sananl.31:8-31

Avaa sinä suusi hiljaisten puolesta, hanki oikeutta syrjityille. Avaa suusi ja anna oikea tuomio, aja kurjan ja köyhän asiaa. Jos hyvän vaimon löydät, löydät aarteen, kalliimman kuin meren helmet. Häneen voit aina luottaa, hän pitää puutteen loitolla sinusta. Hän toimii miehensä parhaaksi, ei vahingoksi, kaikkina elämänsä päivinä. Hän huolehtii villasta ja pellavasta, hänen kätensä ahkeroivat iloisesti. Hän on kuin laiva, hän hankkii ravintoa etäältäkin. Kun vielä on yö, hän nousee, valmistaa ruoan talonsa väelle ja jakaa ravinnon palvelustyöilleen. Hän löytää hyvän pellon ja ostaa sen, omin varoin hän perustaa viinitarhan. Hän vyöttää itsensä tarmolla ja tarttuu työhönsä riuskoin ottein. Hän näkee työnsä tulokset, hän ei sammuta lamppua yölläkään. Hänen sormensa kulkevat kehräpuulla, hän ei päästä kädestään värttinää. Hän avaa kätensä onnettomalle ja antaa apuaan köyhälle. Pakkanen ja lumi eivät häntä säikytä, sillä hän on varannut perheelleen talvivaatteet. Omin käsin hän valmistaa peitteet, hänen pukunsa ovat pellavaa ja purppuraa. Hänen miehensä saa osakseen kunnioitusta istuessaan vanhinten kokouksessa. Hän tekee pellavapaitoja myytäväksi ja toimittaa voitit kauppiaille. Häntä seuraa menestys ja kunnia, hän katsoo hymyillen tuleviin päiviin. Kun hän puhuu, hän puhuu viisaasti, antaa neuvoja ystävällisin sanoin. Hän valvoo kaikkea, mitä talossa tehdään, eikä laiskana leipäänsä syö. Hänen poikansa kiittävät häntä, hänen miehensä puhkeaa ylistämään: ”Monet naiset ovat uutteria ja taitavia, mutta sinä olet ylitse kaikkien muiden.” Kauneus katoaa, viehätys haihtuu, ylivertainen se vaimo, joka pelkää Herraa. Kiittäkää häntä hänen hyvistä töistään, ylistäkää häntä kaikkien kuullen.

**Palvelus jatkuu
ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana**

Lauantaiamu

Aamupalvelus

Lasaruksen lauantaina

Tropari

1.säv.

Vahvistaaksesi uskoa yleiseen ylösnousemukseen, | Sinä, oi, Kristus, Jumala, kärsimyksiesi edellä herätit kuolleista Lasaruksen. | Sen tähden mekin lapsukaisten tavoin kantaen voiton merkkejä | huudamme sinulle, kuoleman voittajalle: | ”Hoosianna korkeuksissa, || siunattu olet sinä, joka tulet Herran nimeen.”

**Katismojen jälkeen lauletaan
”Kiitetty olet sinä, Herra”
ja sen jälkeen seuraa pieni ektenia
ja katismatroparit**

Katismatroparit

Herra, armahda. (3)

Sinä, oi, Kristus Jumala, käskit vierittää haudalta pois kiven säälien Martan ja Marian kyyneleitä Sinä, oi, elämän antaja, kutsuit kuollutta, ja nostit hänet ylös, ja todistit niin maailman ylösnousemisesta. Kunnia olkoon voimallesi, oi, Vapahtaja. Kunnia olkoon vallallesi. Kunnia olkoon sinulle, joka olet sanasi kautta kaiken tehnyt.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, viisauden ja ennalta tietämisen lähde, kysyit Martan seuralaisilta Betaniaan tultuasi: ”Mihin olette panneet ystävänä Lasaruksen?” Sinä, oi, ihmisiä rakastava ja armollinen elämän antaja ja Herra, nostit Sanasi kautta ylös hänet, jota säälien itkit nelipäiväisenä kuolleenä.

**Lauletaan:
"Nähtyämme Kristuksen
ylösnousemisen..."**

**Kanoni
8.säv.**

1.irmossi

Israel huusi | kuljettuaan veden yli kuin kuivaa maata myöten, | ja päästyään Egyptin vaivasta: || "Veisatkaamme lunastajallemme ja Jumalallemme."

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Valtias, joka olet muinoin saattanut koko luomakunnan olemattomuudesta olemiseen, ja tunnet sydänten kammiot, kerrot edeltä opetuslapsillesi Lasaruksen nukkumisesta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, kysyit ihmisenä Lasaruksen hautapaikkaa, otettuasi Neitseestä omaksesi ihmisluonnon, vaikka Jumalana tiesit, missä hän makasi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Sana, herätit rakkaasi haudasta ikään kuin unesta, vaikka hän oli jo neljättä päivää kuollut ja haisi, todistaen totisesti omasta ylösnousemisestasi.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Enkelten ja ihmisten joukot ylistävät lakkaamatta sinua, oi, avioon käymätön äiti, sillä kannoit sylissäsi pienokaisena heidän Luojaansa.

3.irmossi

Vahvista, oi, taivaan avaruuden Luoja ja seurakunnan rakentaja | minua rakkaudessasi, | oi, kaiken halajamisen täyttymys, uskovaisten tuki, || ainoa ihmisiä rakastava.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, ihmeitä tekevä Herra, Jeesus, Jumalani, itkit Lasarusta luonnon lain mukaisesti, tultuasi Betaniaan hänen haudallensa ja todistit siitä lihasta, jonka olit ottanut.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Vapahtaja, teit heti lopun Marian ja Martan murheesta, osoittaen oman valtasi, sillä olet totisesti ylösnousemus, elämä ja kaikkien Herra, kuten sanoit.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Herra, tempaisit kaikkivoimallisella sanallasi käärinliinoin kiedotun rakkaasi tuonelan kuolleitten joukosta ja pimeydestä, ja murskasit kuoleman salvat ja vallan.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Herra, asuit ruumiillisesti Neitseessä, ja ilmestyit ihmisille näkyväisenä. Sinä, oi, ainoa ihmisiä rakastava, osoitit hänet totiseksi Jumalansynnyttäjäksi, ja uskovaisten avuksi.

4.irmossi

Sinä, oi, Herra, olet väkevyyteni, voimani, Jumalani ja iloni, | joka Isän helmaa jättämättä olet osoittanut huolenpitosi meitä köyhiä kohtaan. | Sen tähden huudan profeetta Habakukin kanssa sinulle: || ”Kunnia olkoon voimallesi, oi, ihmisiä rakastava.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Vapahtaja ja Luoja, voimallinen Herra, tempaisit paimenena jo neljä päivää turmeltuneen totisesti hirveän ja kaiken ahmivan suden suusta, ja siten näytit ennalta kolmipäiväisen ylösnousemuksesi kunnian koko maailmalle.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Martan seuralaiset huusivat nähdessään sinut, oi, elämä: ”Jos olisit ollut täällä, oi, Herra, kaikkien valistus ja elämä, ei Lasarus olisi suinkaan kuollut, ei makaisi nyt kuolleena.” Mutta sinä, oi, ihmisiä rakastava, joka olet kuolleitten elämä, muutat heidän murheensa iloksi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Syvyudet pelkäävät vavisten sinua, lähdeittä, oi, Herra, ja kaikki vedet palvelevat sinua. Tuonelan ovenvartijat vapisevat edessäsi, oi, Kristus, ja valtasi murtaa salvat, kun sinä, oi, ihmisiä rakastava kaikkivoimallinen Vapahtaja, nostat sanallasi Lasaruksen kuolleista.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, avioon käymätön, olet uskovaisten kerskaus, kristittyjen suojelija, turva, muuri ja satama, sillä sinä, oi, viaton, kannat Pojallasi rukouksia ja pelastat vaaroista ne, jotka uskoen ja halaten tuntevat sinut puhtaaksi Jumalansynnyttäjäksi.

5.irmossi

Miksi olet minut kasvojesi edestä hyljännyt, oi, laskeutumaton valkeus, | ja miksi on vieras pimeys minut, viheliäisen, peittänyt? | Kuule rukoukseni, käännytä minut, || ja ohjaa askeleeni käskyjesi valkeuteen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, pitkämielinen, annoit rukoillen kunnian Isälle, ja opastit ympärilläsi olevat ihmiset kiittämään Isääsi, kun käskylläsi nostit Lasaruksen ylös, koska et ollut Jumalan vastustaja.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Oi, jumalallisesti kaikuvaa ääntäsi, ja valtasi jumalallista voimaa. Sinä, oi, Vapahtaja, murskasit sen kautta tuonelan ja kaiken ahmivan kuoleman portit. Tempaa minutkin himoistani, niin kuin neljä päivää kuolleen olleen ystäväsi Lasaruksen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Suo Lasaruksen, Martan ja Marian rukousten kautta meidän päästä näkemään ristisi ja kärsimyksesi, sekä ylösnousemuksesi kaikkia muita päiviä hallitseva päivä, oi, ihmisiä rakastava Herra.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyydämme, oi, puhdas: "Älä jätä huolehtimatta meistä, omasta lajistasi, kun sinulla on äidin rohkeus Poikasi edessä, sillä me, kristityt, tuomme yksin sinut suopeana armahduksena Valtiaan eteen."

6.irmossi

Ole minulle armollinen, oi, Vapahtaja, | sillä olen paljon syntiä tehnyt, ja rukoilen sinua: | ”Nosta minut ylös pahuuden kuilusta, | sillä olen kohottanut huutoni sinun puoleesi. || Kuule minua, oi, pelastukseni Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Valtias, tiesit totisena Jumalana Lasaruksen nukkumisen, ja ilmoitit sen ennalta opetuslapsillesi todistaen jumaluutesi rajoittamattomasta voimasta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, kuvaamaton Valtias, tulit lihallisesti kuvattavana Betaniaan, ja itkit ihmisenä Lasarusta, mutta nostit Jumalana omasta tahdostasi neljättä päivää kuolleen olleen ylös.

Herra, armahda. (3)

Kontakki 2.säv.

Kristus, kaikkien ilo, totuus ja valkeus, | elämä ja maailman ylösnousemus, | ilmestyi hyvydessään maan päälle, | ja oli ylösnousemuksen esikuva, || antaen kaikille jumalallisen vapahduksen.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Kaikkien Luoja ennusti opetuslapsilleen ja sanoi: ”Ystävämme, oi, veljet ja tuttavat, on nukkunut. Menkäämme, käykäämme, ja nähkäämme outo hautaus. Katsokaamme Marian valitusta ja Lasaruksen hautaa, sillä teen siellä ihmeen johdatuksena ristille ja antaen kaikille jumalallisen vapahduksen.” Sinä sanoit sen heille ennalta opettaaksesi, että kaikkien Luojana tiedät kaiken.

7.irmossi

Juudeasta kerran | Babyloniaan joutuneet nuorukaiset | polkivat pätsin liekit maahan kolminaisuususkon voimalla ja veisasivat: || ”Kiitetty olet sinä, oi, isiemme Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, armollinen, pysäytit Martan itkun itkiessäsi ystävää, ja pyyhit vapaaehtoisesti kärsiessäsi kansasi kasvoilta kaikki kyyneleet. Kiitetty olet sinä, oi, isiemme Jumala.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Vapahtaja, kutsuit elämän haltijana kuollutta ikään kuin nukkuvaa. Halkaisit sanallasi tuonelan vatsan, ja nostit ylös hänet, joka veisasi: "Kiitetty olet sinä, oi, isiemme Jumala."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Valtias, nostit ylös liinoihin sidotun kuolleen, joka jo haisi. Nosta ylös minutkin, joka olen synnin siteitten kahlitsema, että veisaisin: "Kiitetty olet sinä, oi, isiemme Jumala."

8.irmossi

Kiittäkää veisuin taivasten kuningasta, | jota enkelten sotavoimat ylistävät, || ja kunnioittakaa häntä suuresti kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kysyit kuolevaisena, mutta nostit Jumalana sanallasi ylös neljättä päivää kuolleen olleen. Siksi ylistämme sinua veisuin kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Maria toi sinulle, oi, Valtias, kiitollisena, ikään kuin veljensä velan maksuna, mirhavoiteen, ylistäen sinua veisuin kaikkina aikoina.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Rukoilit Isää ihmisenä, mutta nostit Lasaruksen ylös Jumalana. Siksi ylistämme sinua, oi, Kristus, veisuin kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Kiittäkää veisuin taivasten kuningasta, | jota enkelten sotavoimat ylistävät, || ja suuresti kunnioittakaa häntä kaikkina aikoina.

**Jumalansynnyttäjän kiitosvirttä ei lauleta,
vaan jatketaan suoraan kanonin 9.irmossilla**

9.irmossi

Me, jotka olemme sinun kauttasi pelastetut, oi, puhdas Neitsyt, | tunnustamme sinut totiseksi Jumalansynnyttäjäksi, || ja ylistämme sinua yhdessä ruumiittomien voimien kanssa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, rukoilit Isääsi kunnioittaen ja osoittaen, ettet ollut Jumalan vastustaja, mutta nostit omassa vallassasi ylös neljättä päivää kuolleen olleen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristukseni, annoit totisen todistajan omasta kolmantena päivänä tapahtuvasta ylösnousemisestasi, kun nostit ylös neljättä päivää haudassa olleen Lasaruksen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Vapahtajani, kuljit, itkit ja puhuit osoittaen ihmisvoimasi, mutta nostit ylös Lasaruksen jumalallisen voimasi näyttäen.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Valtias, Vapahtajani, toteutit sanomattomasti molempien luontojesi mukaisesti pelastukseni vapaasta tahdostasi.

Katabasi

Me, jotka olemme pelastetut kauttasi, oi, puhdas Neitsyt, | tunnustamme sinut totiseksi Jumalansynnyttäjäksi, || ja yhdessä ruumiittomien voimien kanssa sinua ylistämme.

8.säv. VIG s. 297
**”Pyhä on Herra, meidän
Jumalamme”**

Eksapostilario

Lasarus karkeloi nyt palattuaan elämään Sanasi kautta, oi, Jumalan Sana. Ihmiset kunnioittavat sinua oksin, sillä kuolemasi kautta sinä, oi, väkevä, teet tyystin lopun tuonelasta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Lasaruksen kautta Kristus jo tavoittelee saaliikseen sinua, kuolema. Missä on voittonsi, oi, tuonela? Betanian itku siirtyy nyt sinuun. Heiluttakaamme kaikki Kristukselle voiton lehviä.

Kiitosstikiirat

1.säv.

Sinä, oi, pitkämielinen Kristus, | joka olet ihmisten ylösnousemus ja elämä, | tulit Lasaruksen haudalle, ja todistit meille molemmista olemuksistasi, | sillä tulit puhtaasta Neitseestä Jumalana ja ihmisenä. | Kysyit ihmisenä, mihin hänet on haudattu, | mutta nostit ylös neljättä päivää kuolleen olleen Jumalana || elämää kantavalla viittauksellasi.

Sinä, oi, Kristus, | järkytit kuoleman vallan, | kun nostit neljättä päivää kuolleen olleen Lasaruksen tuonelasta ennen omaa kuolemaasi, | ja yhden ystäväsi kautta julistit edeltä kaikkien ihmisten vapautumista turmeluksesta. | Siksi kumarramme kaikkivoimallista valtaasi ja huudamme: || ”Siunattu olet sinä, oi, Vapahtaja, armahda meitä.”

Martta ja Maria sanoivat Vapahtajalle: | ”Jos olisit ollut täällä, oi, Herra, ei Lasarus olisi kuollut.” | Mutta Kristus, joka on kaikkien ylösnousemus, | nosti ylös jo neljättä päivää kuolleen olleen. | Tulkaa kaikki uskovaiset, | kumartakaamme häntä, || joka tulee kunniassa pelastamaan sielumme.

Sinä, oi, Kristus, nöyryytit itsesi kansan edessä haluten salata jumaluutesi, | vaikka annoit opetuslapsillesi merkin siitä. | Siksi ennustit edeltä tietävänä Jumalana Lasaruksen kuoleman, | mutta Betaniassa ihmisten edessä | et ihmisenä tiennyt ystäväsi haudan paikkaa, vaan kysyit sitä. | Mutta kun neljättä päivää kuolleen olleen nousi ylös

kauttasi, | ilmaisi hän jumalallisen valtasi. || Kunnia olkoon sinulle, oi, kaikkivoimallinen Herra.

4.säv.

Sinä, oi, Kristus, nostit ylös neljättä päivää kuolleena olleen ystäväsi, | ja lopetit Martan ja Marian valituksen, ja osoitit kaikille, | että täytät kaiken jumalallisella vallallasi ja vapaalla tahdollasi. | Kerubit huutavat lakkaamatta sinulle: | ”Hoosianna korkeuksissa. | Siunattu olet sinä, oi, kaikkien Jumala. || Kunnia olkoon sinulle.”

Martta huusi Marialle: | ”Opettaja on tullut, ja kutsuu sinua, tule.” | Ja hän juoksi sinne, missä Herra seiso, | ja nähdessään hänet huusi, kumarsi, suuteli hänen puhtaita jalkojaan ja lausui: | ”Veljemme ei olisi kuollut, || jos olisit ollut täällä, oi, Herra.”

6.säv.

Nostit Betaniassa ylös neljättä päivää kuolleen Lasaruksen, | sillä äänesi koitui kuolleelle elämäksi, | kun vain tulit haudalle, | ja tuonela päästi hänet pelosta huoaten. | Suuri on se ihme. | Kunnia olkoon sinulle, || oi, armollinen Herra.

Sinä, oi, Herra, sanoit Martalle: | ”Minä olen ylösousemus.” | Ja näytit sanasi teoissa toteen, | kun kutsuit Lasaruksen tuonelasta. | Rukoilen sinua, oi, laupias ja ihmisiä rakastava: | ”Nosta ylös minutkin, || joka olen himoissa kuollut.”

2.säv.

Suuri ja outo ihme on tänään tapahtunut. | Kristus nosti sanallaan neljättä päivää kuolleena olleen haudasta, | ja kutsui ystävänsä. | Ylistäkäämme häntä, ylen kunniakasta, || että hän pelastaisi sielumme vanhurskaan Lasaruksen esirukousten kautta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt, olet korkeasti siunattu, | sillä hän, joka tuli sinusta lihaksi, vangitsi tuonelan, | kutsui jälleen Aadamin, kukisti kirouksen voiman, vapahti Eevan, | kuoletti kuoleman, ja me tulimme eläviksi hänen kauttansa. | Siksi huudamme veisaten: | ”Kiitetty olet sinä, oi, Kristus, Jumalamme, | näin suosiollinen meille. || Kunnia olkoon sinulle.”

Lauletaan suuri ylistysveisu

Tropari 1.säv.

Vahvistaaksesi uskoa yleiseen ylösnousemukseen, | Sinä, oi, Kristus, Jumala, kärsimyksiesi edellä herätit kuolleista Lasaruksen. | Sen tähden mekin lapsukaisten tavoin kantaen voiton merkkejä | huudamme sinulle, kuoleman voittajalle: | ”Hoosianna korkeuksissa, || siunattu olet sinä, joka tulet Herran nimeen.”

